

NASLOV—ADDRESS
Glasilo K. S. K. Jednote
6117 St. Clair Avenue
Cleveland 3, Ohio
Telephone: Henderson 3912

Naša narodna in verska
zavednost se kaže
v tem, da damo svoje
otroke zavarovati pri
K. S. K. Jednoti!

GLASILO K.S.K. JEDNOTE

DELO OFFICIAL ORGAN IZOBRAZBA
OF THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION

Kranjsko - Slovenska
Katoliška Jednota
je prva in najstarejša
slovenska bratska pod-
porna organizacija
v Ameriki

Čuvajmo K. S. K. Jed-
note, mater vse skup-
nosti ameriških
Slovencev!

Entered as Second Class Matter December 12th 1923, at the Post Office at Cleveland, Ohio. Under the Act of August 12th 1912. Accepted for Mailing at Special Rate of Postage Provided for in Section 1103, Act of October 3rd 1917. Authorized on May 22nd 1913

NO. 30 — ŠTEV. 30

CLEVELAND, O., 24. JULIJA (JULY), 1946

VOLUME XXII—LETO XXXII

RAZMOTRIVANJA ZA KONVENCIJO

40: SV. BARBARA

Hibbing, Minn. — Na rednih mesečnih sejah 9. junija in 14. julija je naše društvo razmotrivalo glede izboljšav, ki jih naj priporoči prihodnji konvenciji, ter je odobrilo naslednje resolucije:

1. Društvo sv. Barbare št. 40 priporoča glavnemu odboru in delegaciji, naj se sklad za onemoglo uredi tako, da bi bili vsi 70 letni člani deležni tiste podpore.

2. Priporočano, predlagano in podpirano, naj naš izvoljeni delegat voli za novo ime Jednote.

3. Razmotriva se, naj bi Jednota povišala svote svojih izplačil tistim članom, ki izgubijo kakšen ud. n. pr. oči, roko ali nogo.

4. Da bi imeli posamezni člani Jednote več pravice kar se tiče prostega kritiziranja raznih Jednotinih zadev v Glasilu.

5. Društvo zahteva, naj se patriotični asessment opusti takoj.

6. Od 75 do 150 članov naj voli enega konvencionskega delegata, potem pa na vsakih nadaljnjih 150 članov drugega.

Brat Zbansnik predlaga, naj se te resolucije sprejmejo. Sobrat Marincel podpira. Društveni odbor te resolucije sprejme, kar potrjuje s lastnoročnimi podpismi in društvenim pečatom.

John Staudohar, preds.
Joseph Zaic, tajnik
Mary Adam, blagajničarka
DRUŠTVENI PEČAT.

59: SV. CIRIL IN METOD

Eveleth, Minn. — Na redni mesečni seji 14. julija je naše članstvo razmotrivalo o raznih priporočilih za spremembe na konvenciji in na podlagi tega razmotrivanja priporočamo naslednje izboljšave, ki jih smatramo v korist članstvu.

1. Asessment 10c v patriotični sklad naj se razveljavi takoj. Tudi druge slične organizacije so imele tozadevne sklade in so jih že pred časom opustile oz. razveljavile, nekatere pa takih skladov sploh imele niso. Tudi ne vidimo vzroka, zakaj se ta sklad ne bi dal razveljaviti brez konvencije, razen v slučaju, da bi bilo članstvo ali konvencija glasovalo zanj.

2. Število delegatov za redno ali izredno konvencijo naj se zniža na sledeči način: za vsakih 100 članov en delegat, za 300 članov dva delegata, za vsakih nadaljnjih 200 članov še po en delegat. Tako bi bili za 500 članov trije delegati, za 700 štiri, za 900 pet, itd. Po našem mnenju en delegat na konvenciji ravno toliko predlaga ali opravi, kot trije, pet ali več. Na ta način bi se veliko prihranilo Jednoti, Jednota smo pa člani, torej bi prihranili sami sebi. Iz teh prihrankov bi pripomogli tudi 70 let starim članom, ki že plačujejo mogoče 30 ali 40 let in več, a sedaj po zadnji konvenciji se jih potiska na stran.

3. Kadar se vrši konvencija KSKJ, naj se vsak delegat zaveda svoje dolžnosti. Društvo

pošlje delegata na konvencijo zgolj zato, da se pravila za Jednoto izboljšajo v korist članstva. Da je danes Jednota na trdnj finančni podlagi, gre priznanje na eni strani našemu glavnemu odboru, na drugi strani pa članstvu, ki Jednoto financira. Zato strogo naročimo vsem petim delegatom našega društva ob enem pa se obračamo s pozivom na vse druge delegate in delegatinje, da se priporočilo društva presv. Srca Jezusovega št. 172 West Park, Cleveland, Ohio, glede SANSa zavrže, še predno se konvencija prične. Razlog: Kot gori rečeno, delegacija naj se zaveda svoje dolžnosti, torej naj dela v korist članstva, ne pa pobijati komunizem v starem kraju. Kakršno obleko si kupiš, tako boš nosil. Isto velja glede naroda v starem kraju: kar si je izbral, tisto bo imel. Kdor pa je moral bežati, gotovo ni bežal za prazen nič.

Zato ponovno strogo priporočamo: politiko na stran, in vsaka prošnja za kako podporo, pa naj bo od SANSa ali od Lige, naj se NE upošteva. Do podpor naj bodo upravičeni le potrebni, resnični člani K. S. K. Jednote.

John Debelak, predsednik
John Habjan, tajnik
Peter Mourin, blagajnik
DRUŠTVENI PEČAT.

63: SV. LOVRENC

Cleveland, Ohio. — Društvo sv. Lovrenca št. 63 KSKJ je na zadnjih dveh sejah razmotrivalo o delu bližajoče se 21. redne konvencije in je prišlo do sledečih sklepov:

Izredni asessment za vojaški sklad po 10c na člana ali članico naj se takoj ustavi. Saj vojna je bila že pred letom dni končana. Vsem veteranom, ki sedaj plačujejo 10c v vojaški sklad, naj se izplačano povrne. Krivično je pobirati 10c posebnega asessmenta od bivših vojakov, saj so na raznih frontah mnogo prestali, vedno v smrtni nevarnosti. Kateri so tako srečni, da so zdravi prišli domov, morajo zato še plačevati. To je krivično.

Asessment za 70 let stare naj se zopet vpelje. Zaradi tega naj se asessment za vse primerno zviša. Ako se sedanjim 4 centov doda še 5 centov, bo zadostovalo. Tudi to ni pravično, da nekateri so oproščeni asessmenta, drugi pa ne, četudi so že prekoračili 70 let starosti. Vsi bodimo enakopravni.

Število delegatov naj ostane tako, kakor je sedaj, to je za 75 članov en delegat, za vsakih nadaljnjih 100 članov pa po en delegat več.

S tiskanjem Glasila naj za nadaljna štiri leta ostane tako, kakor je sedaj. Ne bilo bi pametno sedaj dozidavati k Jednotnemu domu za tiskarno in kupovati stroje. Je vse predrago. V štirih letih se bo veliko spremenilo in prišel bo bolj ugoden čas nabaviti si lastno tiskarno. Smo pa proti temu, da bi Jednota kupovala rabljene stroje. Izkušnje po-

(Dalej na 2 strani)

REV. MATIJA JAGER, ŽUPNIK V BARBERTONU, OHIO, OBHAJA 30-LETNICO MAŠNIŠTVA

Barberton, Ohio. — Ker vidimo, da se zadnje čase kar ena slovenska naselbina za drugo postavlja, katera ima bolj zastavna, prijazna in zaslužnega duhovnega gospoda, tudi mi Barbertončanje ne bomo ostali tiho in se skrili pod mernik. Mislimo namreč, da imamo veliko upravičenosti, da tudi mi stopimo na plan in vsem ameriškim rojakom predstavimo našega preč. g. župnika Matijo Jagera, ki je pri nas komaj šest let, pa je silno veliko storil za nas v tem času. Tudi je, kakor vidite iz slike, še vedno "fest fant," kljub temu, la sta se pred par leti spogledala z Abrahamom. Tisti, ki ga osebno poznajo, vedo, da se mu oči zmeraj smeji, in kajpada morajo biti tudi usta vedno zaokrožena v nasmešek. Da bi se resno držal, ga boste malokdaj videli, ali za fotografijo se človek že mora bolj dostojanstveno držati, drugače ne gre.

Te dni obhaja Rev. Jager tridesetletnico svojega mašniškega posvečenja in nove maše, trideset let živahnega delovanja v vinogradu Gospodovem.

Rev. Father Matija Jager je dosleden Ljubljančan, po rojstvu, naravi in šolski vzgoji. Rojen je bil 4. sept. 1893 v Ljubljani, matiriral na 2. državni gimnaziji, dokončal ljubljansko bogoslovje in bil posvečen 27. junija 1916, med prvo svetovno vojno. Posvetil ga je tedanji ljubljanski knežkošof Anton Bonaventura Jerlič. Svojo novo mašo je pel 2. julija 1916 na Homcu pri Kamniku. Kot kaplan je deloval štiri leta v Borovnici, nadaljna štiri leta — od 1920 do

OPA podaljšana

Washington, D. C. — Poslanska zbornica je včeraj z 210 proti 142 glasovi sprejela predlog za podaljšanje OPA do 30. junija 1947. Predlog je bil sprejet tak, kot ga je priporočal skupni odbor senatne in poslanske zbornice.

Po novem predlogu ne sme biti nobene kontrole cen nad mesom, perutnino in mlečnimi izdelki do 20. avgusta. Ravno tako tudi ne nad jajci in izdelki iz njih; enako ne nad tobakom, petrolejem ter njihovih izdelki.

Dalje ta predlog vsebuje točko, da mora predsednik imenovati odbor treh mož, ki jih mora potrditi tudi senat, ki naj pred 20. avgustom odloči, če se bo cene gornjih stvarim postavilo zopet nazaj pod kontrolo OPA ali ne. Ako pa ta odpora ne bo ničesar ukrenil, OPA lahko postavi kontrolo nad cenami mesu in drugim živilom.

Kontrola nad najemnino bo vzpostavljena kot je bila 30. junija, ko je OPA stopila izveljave.

Poročajo, da bo predlog danes sprejel tudi senat in da ga bo še pred večerom podpisal predsednik Truman, nakar bo postal ta predlog postava.

Rev. Matija Jager

1924 pa v Dobo pri Domžalah. Nato je po kratkem bolezenskem dopustu postal kaplan pri Sv. Jakobu v Ljubljani, od tam pa je odšel v Ameriko, kjer je bil nastavljen kot asistent pri Sv. Vidu v Clevelandu 27. jan. 1927, a čez dobra tri leta — 13. jul. 1940 — je odšel za župnika na župnjo presv. Srca Jezusovega v Barbertonu, Ohio, kjer deluje še danes.

Kakor sedaj med drugo svetovno vojno, tako je tudi med prvo svetovno vojno društveno življenje po slovenskih župnjah nekako odreenelo, a je prišlo v tem živahnem razmah kmalu po vojni. Rev. Jager pravi, da so bila zanj najbolj uspešna tista leta, ki jih je prebil v Dobo pri Domžalah. Z vso mladostno silo se je žrtvoval za orlovski pokret in tudi dosegel prvotrstne uspehe. Nadalje se je zelo udeleževal pri organiziranju in vodstvu dramatike in petja. Father Jager je odlični pevec in zborovodja.

Na podoben način je deloval pri Sv. Vidu v Clevelandu. Tukaj je nanovo oživel prejšnjo Liro, jo preosnoval v Baragov zbor. Ustanovil je tudi mlajši

V Zd. državah je 24 milijonov katoličanov

New York, N. Y. — Katoličanov je v Zedinjenih državah, Alaski in na Havajskih otokih vsega skupaj 24,402,124. Tako naznanja Uradni katoliški direktorij za 1946, ki je ravnokar izšel pri P. J. Kenedy & Sons v New Yorku. V teku enega leta je število narastlo skoraj za pol milijona. Največje nadškofije so Chicago (1,687,202), Boston (1,180,955), New York (1,115,371), Philadelphia (935,092) Newark in Detroit (vsak nad 800,000). Med škofijami pa sta največji Brooklyn (1,084,975) in Pittsburgh (724,736).

V ameriški hierarhiji ali cerkveni višji oblasti je zdaj 158 članov, to je 4 kardinali, 18 nadškofov in 135 škofov. Število ameriških duhovnikov je v enem letu naraslo za 529, tako da je zdaj vseh skupaj 38,980.

Katoličnih učnih zavodov je 75 več kot lani, torej 11,150. Med temi je 7,493 župnijskih osnovnih šol in 1,646 škofijskih in župnijskih višjih šol in 211 kolegijev in univerz. V ameriške katoliške šole hodi zdaj 3,451,735 učencev, to je četrta milijona več kot lani.

Katoliških bolnišnic je 692. V zadnjem letu je v Ameriki 87,430 drugorecevec prestopilo v

Baragov zbor, dekliški zbor, kjer mu je Mr. Ivan Zorman veliko pomagal s tem, da mu je prirejal najlepše slovenske in druge pesmi, pa tudi najmikavnejše svoje skladbe, za triglasno dekliško petje. Ta dekliški zbor še zdaj obstoja in ga vodi Miss Eleanor Karlinger. Po njenem prizadevanju je prišlo do Svetovidskega odra v šolski dvorani, kjer je bilo prirejenih obilo lepih iger. In tedanji "Pustni večeri pri pogrnjenih mizah" svetovidskim rojakom še danes niso šli iz spomina.

Kaj je Rev. Jager storil za Orla pri Sv. Vidu, se v kratkem ne da povedati. Vdihnil mu je dušo. Na svojem višku je imel svetovidski Orel 5 fantovskih in 5 dekliških oddelkov, od najmlajših do odraslih članov in članic, vsega skupaj 300! Telovadci so šli nastopati tudi po drugih krajih, celo v Chicago. Več o tem bi lahko povedal Mr. John Sušnik, ki je deloval pri Orlu z Rev. Jagrom že v Dobo, potem pa spet v Sv. Vidu.

Kot župnik v Barbertonu pa je Rev. Jager napravil svoje najpomembnejše delo, sezidal je prelepo novo cerkev Presv. Srca Jezusovega, ki je bila blagoslovljena leta 1942. Stavrocerke v je opremil za društveno dvorano. Samo to naj še omenimo, da so barbertonski zvonovi v novi cerkvi med največjimi in najlepše uglašeni, kar jih je kje.

Bog Vas živi, Father Jager! Ob tridesetletnici Vašega delovanja v vinogradu Gospodovem Vam želimo vse najboljše in veliko nadaljnega uspeha tudi v bodočnosti.

150 letnica Clevelanda

Cleveland, Ohio. — Mesto Cleveland je zadnje nedeljo in ponedeljek slavilo 150 letnico svojega obstoja. Pri javni proslavi so se udeleževale vse posemne narodnosti in Slovence so bili zelo častno zastopani. V nedeljo popoldne se je vila dolga povorka krasnih flotil, ki so nazorno kazale zgodovino Clevelanda vse od prvih dni, iz sredine mesta po Euclid Ave. in je končno zavila v Kulturne vrtove. Flotil je bilo nad 50, med njimi 4 slovenske, ki so dobile posebno priznanje.

V ponedeljek večer pa so na trati pri mestni hiši med drugimi nastopili tudi združeni slovenski pevci. Moški so zapeli "Jadransko morje," mešani zbor pa "Nazaj v planinski raj." Vodil je Ivan Zorman.

Da so Slovenci tako častno izvršili svojo nalogo, gre priznanje vsem, ki so nastopili bodisi v narodnih nošah, kot pevci, plesalci ali igralci na harmoniko, dalje pa slovenskim trgovcem, ki so plačali za flotile, posebno pa organizatorju slovenskega nastopa Mr. Antonu Grdini in njegovim najbližjim sodelavcem.

katoliško vero. Porok je bilo v zadnjem letu okrog četrta milijona.

Vesti iz slovenskih naselbin

Chicago, Ill.:

—Dne 16. julija je tu umrla Mrs. Lakovitch, hčerka družine Mr. in Mrs. George Saggadin.

—V predmestju Berwynu je 15. julija umrla znana rojakinja Mrs. Mary Praprotnik. Pokopana je bila iz cerkve sv. Štefana.

Cleveland, Ohio:

—V spremstvu clevelandске rojakinje Mrs. Mary Čebulj sta se zglasila v uredništvu Glasila mlada Southchicažana Mr. in Mrs. Joseph Golob z majhnim sinčkom in hčerkico. Mrs. Golob je prejšnja Miss Stephanie Lončar, svoj čas cerkvena pevka pri Sv. Štefanu v Chicagu. Vračali so se s počniškega potovanja z avtomobilom v državo New York in Canado; seveda so se ustavili tudi pri Niagara slapovih. Najlepša jim hvala za prijateljski obisk!

—Miss Doris M. Birtič je postala odvetnica in je odprla svojo pisarno na 8300 Superior Ave.

—Dne 20. jul. sta se v cerkvi sv. Vida poročila Paul Keller iz Belleview, O., in Tillie Slak.

—Mr. in Mrs. Victor Jadrich sta obhajala te dni 25 letnico srečnega zakonskega življenja. Odsšla sta na dvotedensko počitnice v New York, potem pa se bosta vozila na ladji po Velikih jezerih. Mr. Jadrich je eden izmed strojnih stavecev pri Am. Domovini, kjer je uposlen že 32 let; stavi tudi del vsakega Glasila.

—V Mt. Sinai bolnišnici sta srečno prestali operacijo Mrs. Frances Lukač in Miss Ann Germ.

—Umrli so: Andrej Čeh, 66, doma iz Senožec na Notranjskem.—Frank Novak, 66, samski, doma iz Podgore pri Prečini, tukaj 45 let.—Anton Hace, 67, doma iz Podcerkve pri Ložu, tukaj 34 let, zapuša soprogo in 4 sinove.—Frank Svetle, 82, doma iz vasi Kamnje, fara Dobernič, tukaj 54 let, zapuša soprogo, več sinov in hčera, vnukov in pravnukov.

Duluth, Minn.:

V bolnišnici St. Mary se dobro zdravi po prestani operaciji član dr. sv. Cirila in Metoda št. 59 KSKJ, sobrat Frank Kaušek.

—V Minnesoti je sedaj vse polno obiskovalcev iz raznih krajev Z. d. — M. P.

Joliet, Ill.:

—Dne je v Great Falls, Montana, umrla jolietška rojakinja Sophia Klemenčič, roj. Stimec.

—Naš ugledni rojak Frank Wedic, 301 Lime St., je bil ponovno že v četrti izvoljen za predsednika pri mestni javni knjižnici. Poleg tega častnega mesta je tudi odbornik mestnega zdravstvenega urada in gl. tajnik DSD.

—Rojaka Michael in William Papesh, 1304 No. Hickory St., sta nedavno začela z gasolin-sko postajo na Riley Ave., Lackport Rd. Oba sta veterana zadnje vojne in sina družine Frank in Mary Papesh.

—Iz vojaške službe sta se vrnila William Lesnik, 1006

Harris Ave., in Thomas Gasparich 512 E. Easten Ave.

—Rev. M. J. Jager, župnik iz Barbertona, O., in Mr. Verbič sta obiskala glavni urad KSKJ dne 12. julija, si ogledala novi Jednotin dom in se jako pohvalno izrazilo o njem.

—Mr. Frank Plankar in soproga, 1303 Elisabeth St., in Mr. Frank Terlep in soproga, 1207 N. Hickory St., so se vrnili z obiska v Minnesoti, kjer so se mudili teden dni med svojimi sorodniki in prijatelji, ter se jako laskavo izražajo o prijaznosti in gostoljubnosti ondotnih rojakov.

—Na farnem festivalu, ki je bil zaključen ob mnogoštevilni udeležbi faranov v nedeljo 14. jul., je dobil glavni dobitek \$500 naš znani muzikant in trgovec Fr. Trope, 501 Broadway. Ostala svota, \$300, je bila razdeljena v manjših svotih tistim, katere je sreča zadelo, da so bila njih imena klicana. Prireditev je bila ves čas dobro obiskana in je upati na lep uspeh za cerkev sv. Jožefa. — M. H.

—Zadnje čase so se tukaj poročili trije pari: Anthony Kos in Dolores Prill, John Drstvensek iz Johnstowna, Pa., in Agnes Tomažin, ter Adolph Stransky in Ann Tomasic.

North Chicago, Ill.:

—V cerkvi Marije Pomagaj v Waukeganu sta se 27. jul. poročila Edward Slana, sin Mr. in Mrs. Math Slana, in Frances Rolls iz Mobile, Ala.

—Mr. Joseph Zalar iz 2120 Adams St., se je povrnil iz bolnišnice.

Sheboygan, Wis.:

—Znana Mrs. Marie Prislant je vesela te dni. Iz Nemčije je prišel na dopust njen sin Cpt. Theodore Prislant, ki je služil tam pri inženirskem oddelku. Pred nedavnim pa je bil odpuščen od mornarice njen zet Lt. Robert J. Dicke, doktor in profesor entomologije na Wisconsin univerzi.

Hiša v enem dnevu

Strabane, Pa. — Slovensko podjetje P & K Woodcraft Co., ki ga vodita in lastujeta rojaka in člana KSKJ, Louis T. Polk in Em. H. Kotar, je začelo izdelovati vnaprej izgotovljene hiše. Sedaj izgotovijo po eno, vise od tlaka do strehe, v enem dnevu, upajo pa, da bodo kmalu lahko napravili dve na dan. Firma je prej izdelovala lesena ogrodja za Creisler korporacijo. Tajnica in knjigovodkinja je Frances Pogoreltz, uradnica pa Irene Ciesla.

Mihajloviča ni več

Beograd, Jugoslavija.—Zadnje sredo 17. julija zjutraj je bil v Beograd ob enem z osmero drugimi ustreljen general Draža Mihajlovič, 48 ur po tistem, ko ga je jugoslovansko vojaško sodišče spoznalo za krivega, da je sodeloval z Nemci.

Tako se suče kolo usode. Pred par leti so Mihajloviča proslavljali kot največjega junaka, še filmsko igro so narenilo o njem.

LIGA KATOLISKIH SLOVENCEV V AMERIKI

IZVRŠEVALNI ODBOR

Predsednik: Rev. M. J. Bataia, 416 No. Chicago St., Joliet, Ill.
1. podpredsednik: Frank Tushak, Joliet, Ill.
2. podpredsednik: Josephine Muster, Joliet, Ill.
3. podpredsednik: John Mlakar, Chicago, Ill.
Tajnik: Rev. Alojzij Madic, Lemont, Ill.
Istajnik: Joseph Zalar, 351 No. Chicago St., Joliet, Ill.

SVETOVALNI ODBOR

Predsednik: Rt. Rev. J. J. Oman, 3547 E. 80th St., Cleveland 5, Ohio.
Člani: Rev. Matija Jager, Rev. Edward Gahrenja OFM, Rev. Aleksander Urnkar, OFM, Rev. Frank Baraga, Rev. M. J. Hill, Rev. Stefan Kasso, John Gern, Frank Wedic, Anton Grdina, Mary Polutnik, Catherine Roberts, Math Blana, Pauline Ozbolt, John Gottlieb.

NADZOJNI ODBOR

Predsednik: George J. Brince, Eveleth, Minn.
Člani: John Terselich, John Denša, Frank Lokar, Jean Tejak.

ZA PUBLICITETO

James Debevec, John Jerich, Albina Novak, Ivan Račić, Rado Staut.

Blagajniško poročilo na letni seji

Brat blagajnik, Joseph Zalar, je podal na letni seji zelo pregledno blagajniško poročilo, ki ga tu objavljamo v precej skróeni obliki.

Od ustanovitve LIGE pa do 27. junija 1946 so znašali skupni prijemki v obliki denarnih prispevkov od raznih darovalcev ... \$33,196.77.

(V tej svoti niso vštete mašne intencije, katere so zbirali in odpošiljali posebej za to določeni duhovniki pri Ligi.) Ker so bili prispevki tekom leta večkrat objavljeni, jih blagajniško letno poročilo ne navaja v podrobnostih.

Table with financial data: Brat blagajnik, Joseph Zalar, je podal na letni seji zelo pregledno blagajniško poročilo... Skupni izdatki ... \$27,029.64

Poziv katoliškim društvom in organizacijam

V naši prejšnji objavi ste gotovo opazili resolucijo Lige ne letne seje, ki je pozivljala katoliška društva, da bi dala izvoliti ali pa kar imenovala dva ali tri zastopnike oziroma zastopnice iz svoje srede, ki naj bi imeli nalogo, da v društvu vzdržujejo zanimanje za Ligo in njeno delo.

Objavljena je bila tudi prošnja, naj se imena dotičnih pošljejo Liginemu tajniku. Podpisani tajnik seveda zelo želi, da bi se dotična resolu-

tu načelo: Mednarodno razso- dišče naj stopi na mesto vojne in naj razsoja mednarodne spore!

To načelo vidimo zapisano na zastavi kržja, kateri sledimo. Kadar bomo videli to načelo zapisano tudi na zastavi srpa in kladiva, kadar bomo mogli verjeti, da se tudi tisti, ki slepo drve za zastavo srpa in kladiva, iskreno tega načela drže in ne le samo v kakih lepih besedah, takrat se bomo malo dalje pomudili pri očitku, da smo katoličani — "warmongers," da izzivamo vojno.

4. Četrty očetek leti na nas in pravi o nas, da smo sovražniki Rusije. Z drugo besedo rečeno, da smo zatajili v sebi slovanstvo in slovensko kri ter da vlečemo s sovražniki slovanstva. Bratje in sestre! Z veliko bolečino v srcu opazujem, kakor gotovo opazujete tudi vi, da se slovanstvo dan-danes predstavlja svetu v obliki srpa in kladiva, ali bolje rečeno: v obliki komunizma.

Večje nesreče za slovanstvo si ne moremo misliti. Večje pomote kot je ta, svetovna zgodovina še ni napravila. Ta strašna zmeta danes preplavlja vs svet, in svet je vedno bolj pod vtisom te zmeta.

Da se ta zmeta uveljavlja bolj in bolj iz dneva v dan, tega ni kriv le svet, ki ne zna logično misliti, krivi so v prvi vrsti tisti Komunisti in boljševiki med Slovani, ki so sami začeli metati slovanstvo in komunizem v en koš. Mi pa dobro vemo, da je malo, malo rečje na svetu, ki so tako malo slovan- ske, kot je ravno brezbožni komunizem. Mi vemo, da je bil komunizem Rusom in po njih drugim Slovanom prvotno importiran iz Nemčije, iz tiste Nemčije, katero mora po naukih komunizma v s a k d o sovražiti in vse, duše, če hoče biti priznan za sobodnega človeka, toda seveda samo tako dolgo, dokler Nemčija ni do kosti komunistična, potem se bo seveda ta evangelij spremenil in bo učil marksistično "bratstvo" tudi do Nemcev, pa magari najhujših bivših nacistov.

Ne, ne, bratje in sestre, mi nismo sovražniki ne nasprotniki in ne neprijatelji Velike Rusije. Mi še vedno verjame- mo in bomo še nadalje verjeli, da Rusija pomeni RUSKO LJUDSTVO, RUSKI NAROD, ne pa tistih par milijonov ruskih ali neruskih komunistič- nih tiranov, ki so s kletkami stisnili ruski narod v komuni- stično kletko, iz katere si za enkrat ne more pomagati. To in nič drugega je naš odgovor tistim, ki nam očitajo sovraštvo do Rusije.

(Dalje prihodnjic) Rev. Alojzij Madic OFM, Box 608 Lemont, Illinois.

Trije na postaji

Postaja je posredovalka med civiliziranim svetom in med tistimi, ki imajo opravka na Lednem morju. In to so lovci na morske pse in na kite. Tu je vremenska opazovalnica in hkrati čuvajnica. Posadka sestoji iz treh mož. John Burton in William Wood sta tu, dva stara moškarja, ki sta že deset let na postaji, in pa Jackie Marlowe, to se pravi, Jackie Marlowe je bil pred nekaj dnevi planil v noč in čez pet ur ga je morje vrglo na breg. Burton in Wood sta ga molče zagrebala.

Čez štiri tedne se je z ledolomilcem pripeljal namestnik, Jim Higgins, še mlad človek; bilo mu je komaj trideset let. Ko je posadka z ledolomilca povedala najnovejšo novice iz sveta, je Burton čez dva dni vprašal Higginsa: "Odkod si pa prišel?"

"Vseeno odkod," je odvrnil, "tu mi je prav: nikogar videti, o je najbolje." Nekaj časa je brskal po svojih stvarih in je slednjč varno postavil sliko neke ženske ne mizo. Stara dva sta se spogledala in molčala.

Čez pet tednov je Higgins, stoječ pred kočjo in zroč na obzorje, vprašal: "V kateri smeri pa bi bila Minnesota?"

Wood je stal poleg njega, iztegnil je roko in dejal: "Tamil čez, približno!" Potem je odšel od njega. Higgins se ni več bril in se je skušal vesti tako kot njegova tovariša. Zvečer istega dne je brezbrizno omenil: "Ali poznaš Minnesota?"

Wood je dvignil pogled in odgovoril: "Tokrat, da," in je zamahnil z roko v prazno. To nač je zapadel debel sneg. Prvikrat je nastala noč, odkar je bil Higgins na postaji. Sel je k vratom, medtem ko sta tovariša smrčala pod odejo, in je strmel ven, mislil na Mary in mislil na njen porglji smeh, kako je šla z roko v roki s Tomom Cutterjem mimo njega. In v duhu je videl, kako je Cutter padel, in je videl sebe, kako stoji in drži v drhteči roki kladivo, in kako je nato tri leta v ječi zaradi nevarno telesne poškodbe. In potem — kam? Pa se je prijavil za to postajo. Nikogar ni maral več videti.

Strmel je v gosti snežni me- tež in komaj občutil mraz. Nenadoma je rekel glas za njim: "Ti moraš več delati, Jim Higgins!" Prestrašeno se je okre- nil in je videl, kako je stari Wood pravkar šel spet nazaj v kočjo. Drug dan je Wood tako mimogrede omenil: "Ladja bo prišla čez osem mesecev." To je bil odgovor na vprašanje pred dvema dnevoma. Jim Higgins ga je postrani

ošnil s pogledom, rekoč, "Mo- goče bi bilo dobro dobiti namest- nika, jaz mislim, da le ne bom zdržal tukaj." Wood je porinil kozarček žganja predenj: "Iz- pij!"

Izpil je in si mislil: "Tu čepi- mo za mizo kakor živali, pi- jemo in goltamo in ne znamo več ne misliti ne govoriti." Od- šel je spet. Wood si je med- tem ogledal sliko Mary, ki je visela na tramu pri Higginsove- mu ležišču. Burton je surovo pripomnil: "Da ti je všeč, kaj?" Wood je skomignil z rameni in odvrnil: "Spominja me."

Zvečer sta izpljuvala okus po tabaku od vsega dne na tla in sta šla spat. Higgins je stal zunaj in je iskal Minnesota.

Tako je preteklo še osem tednov. Noč za nočjo. Tret- jega dne devetega tedna sta stara dva zaslišala, kako je us- tretilo. Bilo je, ko da sta le tega čakala. Oba hkrati sta molče vstala in si počasi obula visoke škornje zaradi debelega snega. Tako sta odrinila v strahotno svetlo polarno noč.

Čez dve uri sta ga našla. Razprostrtih rok je ležal kakor v sneženem grobu. V čelu je imel rano. Po nesreči? Sam? Odnese sta ga nazaj v kočjo, ga zašla v vrečo in ga položila pred vrata. Nato sta prespala še ostali del noči do konca. Zjutraj sta ga nesla k skalnati vdolbini, kjer sta ga po vrvi spustila nizdol. Nato je stari Wood brezbrizno javil: "Od- hod zaradi smrti."

Čez dva meseca je že ledolo- milec pripeljal namestnika. Bil je moškar štiridesetih let. Molče je izložil svoje stvari, med njimi je bila tudi slika ženske. Wood in Burton sta se brez besed spogledala, nato sta rekla ko iz enih ust: "Tu zgoraj je jako tiho." Nato sta se dečala, ko da ju novi tova- riš prav nič ne briga. Bo že še govoril, če bo hotel!

Zunaj je žarel severni sij na nebu in črni snežni oblaki so se plazili sem od vzhoda. (Falkenau.)

Zgodba o človeku, ki si je srce pogubil

Ko je Amrad IV., brat Osma- na II. vzel v roke državne va- jeti, so se pripetile hude stvari. Kakor vesoljni potop je planilo na deželo; Erivan in Bagdad sta bila v krempljih nastrašnej- šega opustošenja. Začela se je doba takšnih okrutnosti, kakr- šnih turška dežela še ni bila do- živela. Amrad, ki so mu vzdeli pridevek "turški Neron," je besnel ko od samega satana ob- seden. Ni je bilo stvari, ki bi mu bila sveta, in ničesar ni bi- lo, kar bi mu zavrlu njegovo di- vje vladanje. Zenske, ki jih je videl in ki so mu bile všeč, si je osvajal kakor mesta, ki so stala na njegovih roparskih po- hodih. Kadar je dal Amrad podreti svoje šotore, da je s svojimi vojščaki odvihral da- lje, so se na grbah njegovih ka- mel pozibavale mnoge, z bla- gom in dragulji okrašene ka- mele, ki so lepe ženske v njih se- dele in se jokale. Mesec dni pred Amradovo smrtjo (1640), pa se je zgodilo, da mu je be- račica, ki jo je Amrad zauka- val ubiti, ker se je bila proseče vrgla k nogam njegove kamele, prerokovala tole: "Amrad, za- vedaj se, da si tik pred svojim grobom in si ne moreš niti ma- lo pomagati, da bi mu ubežal. Oni stotisoči iz tvojega ljud- stva, ki si jih dal iz gole samo- pašnosti umoriti, so odromali k prestolu Alahovemu. In zdaj stojijo pred njim in te obtož- jejo. Znamenja, ki so na svo- jem obličju, Amrad, so znaki, ki so jih zarezali prvi mnogih mrtvih vanj; tvoje oko, ki je zasenčeno s tančico tvojih gre- hot, je odseval onih mlakuž, v ka- terih si ti, Amrad, lovil. Vedi, Amrad; kdor se dvigne zoper svoje lastno ljudstvo namesto da bi ga vodil, si pogublja svo-

je lastno srce." "Molči!" je zarohnel Amrad in je zgrabil za meč, da bi umo- ril beračico.

Toda ona je še enkrat povz- dignila svoj glas in je rekla: "Preden zamahneš, gospod, bi ti še nekaj rada povedala."

"Če bi ne bilo tako smešno, kar govoriš, bi te že ubil," je dejal Amrad. Z bedastimi po- gledi se je zazrl v staro, v pra- hu klečečo ženo. Smehljaje se je dodal: "Govori, preden ode- ideš k Alahu, da me boš zato- žila! Vedeti hočem, kaj boš po- vedala ..."

"Dotlej boš živel, Amrad, do- kler ne boš zagledal las iz pre- rokove brade. Ko boš videl te, bi bilo prav, da začneš svojo du- šo Alahu priporočati. Naj ti bo milostljiv v tvoji poslednji uri!" Ženica je umolknila in koj nato se je njena glava str- kila v pesek. Amrad je za- vihtel krvavi meč in je smeje se odjahal z ovjniki.

Vprav čez mesec nato, Am- rad je bil povsem pozabil na be- račične besede, se je pa zgodilo, da so njegovi vojščaki prišli človeka, ki se je bil vtihotapil v harem palače.

"Kaj iščeš tod?" ga je na- hrulil Amrad. Njegov utrujeni pogled, ki je v njem prežala blaznost, se je upiral v človeka in grozeče je zavihetal meč nad njegovo glavo.

"Nič, gospod," je dejal Asim, ki se je po vsem telesu tresel in je plašno tiščal roko na prsih. "Za nič pa brez dvoma nisi prišel, lopov! Govori, pri Ala- hu, sicer tebeš brez glave niz- dol na dvorišče!"

Asim, ki so mu znojne kap- lje pokrivalo čelo, je molčal, a njegove misli so mu razburje- no butale v glavi. Njegova žena, ki mu jo je bil Amrad na po- hodu skozi Bagdad ugrabil, je bila v harem, in Asim se je drznil poiskati jo. Že več ted- nov ni imel ubožec druge mi- sli ko te, kako bi Sulejmo odve- del iz seraja. Zdad pa mu je bilo jasno: če bo spregovoril, ne bo samo on umrl.

Amrad, ki ga je bil Asimov molk na vso moč razsrdil, je še enkrat zarohnel: "Katera iz- med žensk je tista, ki naj si jo s teboj delim? Povej, sicer — pri Alahu —, moj meč mi kaj narahlo tiči v roki!"

"To ni nobena ženska," je de- jal Asim. Zavedal se je, da je bilo že vse izgubljeno, da ne more nič več uiti smti. V mi- slih je bil pri Sulejmi, in besede, ki jih je spregovoril, so mu bile od nekod poslane, zdelo se mu je, ko da mu jih je nekdo zašepetal. Ker je Asim še zmer- kaj kot v obrambi tiščal roko na prsih, je nezaupljivi Amrad zapovedal vojakom, naj Asima preiščejo. To, kar so našli, je bil šop ko svila mehkih čr- nih las.

"Aha," je zarjovel Amrad. Zaslutil je, da so bili lasje ene njegovih žensk. Zagnal je meč v stran in je grozeče planil na Asima: "Kdo ti je dal te la- se?"

Asim, ki mu je strah skoraj pamet zmešal, je preudarjal, kaj bi odgovoril, zakaj, če bi priznal, da mu je bila Sulejma dala te kodre kot poslednji spomin nanjo, bi pomenilo nje- govo in njeno smrt. Kakor blisk mu je šinila misel v gla- vo:

"Če me ne boš izdal, gospod, ti bom vse povedal. Te lase mi je dal neki svet mož, in to so, Alah mi je priča, lasje iz bra- de preroka, ki sem jih našel v neki prastari, napol podrti, po tebi upepeljeni mošeji in ..."

"Ti pasji sin!" je Amrad besno zakričal. A nenadoma je prebledel, odstopil za nekaj ko- rakov, in medtem ko je pocejal sline, je vprašal: "Kaj praviš?" "Lasje iz prerokove brade, gospod!" Asim je iztegnil roko, ki je imel v njej svilnate, valo- vite lase.

Amrad se je korak za kora- kom oddaljeval od njega. Pre- padenega, izžitega obraza, zme-

denih, blaznega strahu polnih oči, ki jih je trdo upiral v Asi- ma, se je opotekaje oddaljeval bolj in bolj od njega, dokler se slednjč ni okrenil in z glasnim krikom zbežal v palačo.

Asim je izkoristil splošno zmedo; komaj je mogel doume- ti, da se je njegov obup tako čudovito spremenil. Planil je v harem in je rešil Sulejmo.

Istega dne je Amrad umrl strahotne, mučne smrti. Sledil ga je Ibrahim I., a tudi ta si je pogubil svoje srce.

(M. B. Rodler)

Čarovniki ob Gangesu

Anglež, ki je po svoji naravi nagnjen k takim rečem, opisuje življenje indskih čarovnikov. Takole pravi:

Tam v veliki tibetski puščavi Gobi, v črnih gorah Afganista- na, so v skrlat in zlato oblačeni budistovski menihi, ki niso ni- kdar ne videli ne slišali o In- diji, vendar pa sede in premiš- ljujejo o veliki reki življenja, ki "se vali po velikih ravninah ter očisti in okrepeča vse, kar se je dotakne."

Ganges teče po ravninah. Na svoji zeleni gladini nosi vso nes- nago Indije. Na tisoče kanalov in rek izliva vsako uro svoje goste, umazane vode v reko Ganges, na tisoče mrličev po- mečejo vsak eden vanjo. Milli- joni vernih romanjev umivajo sebe in svoja umazana oblačila v nji. In vendar je voda Gange- sa bolj čista, kakor voda, ki jo zajameš v najglobljih globoči- nah morja.

Indija je dežela kuge, a 40 milj daleč ob Gangesu ne po- zna zgodovina katerekoli nalez- ljive bolezni. Rekel boš: neum- nost, slučaj. — Morda. In ven- dar Ganges teže že 10 tisoč let, a na njegovih bregovih ni bilo nikoli epidemije.

Na bregovih Gangesa poseda- jo tajinstveni možje. Nekateri so grabežljivci, lakomni, razpo- sajeni, lačni, drugi hladni. Njih čarovnije so zdaj cenene, prozorne, zdaj očarljive in pre- kašajo vso domišljijo. Izvedenci v stroki prerokovanja pri- hodnosti pravijo, da je hindski mistik največji na svetu, ki te hipnotizira kakor bi trenil, da mu izpoveš svoje najskrivnejše misli.

Neki mož me je osupnil in še vedno starmim, če mislim nanj. V Bombayju sem ob vodi dolg- čas prodajal in opazoval lad- je v pristanišču, ko je raztrgan in razdrapan vedeževalec pri- lezel k meni in mi zašepetal v uho: "Čitam sahibove (gospo- dove) misli. Kakršnekoli, ka- darkoli. Ze eno rupijo."

"Kako?" "Mojster, misli na ime. Kate- rokoli, kjerkoli. Samo misli na ime. Zapisal ti bom tisto ime." Misli sem na ime Olive Pin- chin, svoje svakinje v Islingtonu. Razdrapani vedeževalec je hitro in točno zapisal to ime. Strmel sem. To ni bil mesme- rizem, ker list imam še tu, i- me je še vedno čitljivo.

Naj so moje misli hitele ka- morkoli, je šel za njimi in jih uganil. "Zdaj misliš na parnik. Na njem je dekle. Nanjo mi- sliš."

Drugič je bilo na Yuhu, ru- meni pečeni obali Bombaya, kjer sem sedel na nasipu in o- pazoval fante, ki so se vadili na dirkalnih konjih. Počasi se mi je približal vedeževalec, steg- nil svojo mršavo rjavo roko in siknil: "Škorpijoni. Mnogo škorpijonov. Sahib, ali bi jih rad videl?"

"Gotovo, pokaži jih." Počasi je iztegnil svojo koščeno roko in škorpijoni so začeli koraka- ti kakor vojaki na paradi. Z e- no besedo jih je ustavil. Eni so se začeli valjati po tleh, drugi pa so se obrnili nazaj. Videlo se jim je, da jih misli tega mo- ža vladajo. Na pesku je bilo gotovo trideset smrtonosnih ži- vali, ki so se valjale in gibale kakor vojaki na vežbališču. Kaj je odgovor? Hipnotizem?

Važno naznanilo vsem konvenčnim delegatom in delegatinjam

Vsak konvenčni delegat naj se takoj ko je izvoljen obr- ne pismeno na predsednika konvenčnega stanovskega od- bora in mu sporoči, ali pride v Pueblo sam, ali bo koga pri- peljal s seboj, kje in kakšno sobo želi, in druge take podro- bnosti. Pišite na

John F. Starr, 1240 E. Evans Ave. Pueblo, Colo.

Da se bo mogoče izogniti nepotrebnim zmešnjavam in dvojnemu delu, naj vsi pišejo naravnost Mr. Starru, ki mu je poverjena naloga, da preskrbi delegaciji stanovanje. Ne pišite o tem našemu gl. predsedniku Mr. Johnu Germu, ker on bi ne mogel drugega, kakor vaše pismo izročiti stanov- janskem odboru, ki mu načeluje Mr. Starr. Omenjeni odbor ima samo tale cilj pred seboj: ko dele- gati in delegatinje, častni gostje in razni drugi pridejo v Pueblo, mora biti za vsakega pripravljen začasen dom. Ka- ko bo mogoče to urediti pri sedanjem pomanjkanju stanov- vanj, na drugi strani pa tako velikem številu delegacije in drugih gostov, če se ne bi vsi pobrigali nemudoma? V kakr- šne nepravilke bi postavili sebe in stanovanjski odbor tisti, ki bi se zanašali, da se bo že kako uredilo, ko pridejo tja, in se ne bi priglasili do zadnjega trenutka! Stori mo torej svoje, Mr. Starr in njegovi pomočniki bodo pa poskrbeli, da bodo za vsakega imeli pripravljeno primerno stanovanje. Saj je le v našo lastno korist, da ž njimi sodelujemo, ali pi- sati jim moramo nemudoma!

Govor Liginega blagajnika, brata Zalarja, na zborovanju v Kulturnem Vrtu

(Nadaljevanje) 2.) Očitajo nam, da smo "fašisti" ali "klerofašisti," ker odklanjamo vse, kar se nam priporoča pod geslom srpa in kladiva. Kaj besede "fašisti" in "klerofašisti" dandanes še pomenijo, tega nam ne znanjo razložiti. Ni vredno, da bi se kaj dolgo pomudil pri tej reči. Vsakdo lahko vidi, da naši na- sprtniki razmetavajo te be- sede okoli sebe pač zato, ker si ne morejo pomagati drugače, ko s prostaskim zmerjanjem. Nekdaj so se ljudje zmerjali med seboj s smrkavci, pobalnimi in takimi lepimi naslovi, zdaj je pač moderno, da zmerjajo s "fašisti" in "klerofašisti." Be- sede brez vsebine! Kadar jim bo uspelo dokazati, da so naši voditelji, papeži in škofje, ki z nami vred odklanjajo srp in kladivo, kadar bo uspelo dokazati, da so ti naši voditelji "fa- šisti" in "klerofašisti" in da se radi tega svet obrača od njih— tedaj bomo tudi mi nekoli postali in premislili, kaj to zmerjanje pomeni. Da pa DA- NES ni take nevarnosti in da

se svet od dneva do dneva bolj in bolj oklepa vodstva, ki pri- haja od te strani, to pa lahko vidimo na lastne oči. Zato nas zmerjanje s "fašisti" popolno- ma nič ne moti. 3.) Nadaljni očetek je, da hujskamo na vojno zoper Ru- sijo. Tudi pri tem očitku se ne bom dolgo mudil. Preneumen se mi zdi. Samo to naj rečem: Kadar bo kdo črno na belem dokazal iz papeževih okrožnic in nagovorov, da je v njih huj- skanje na vojno zoper Rusijo ali zopet kogarkoli, tedaj se bomo ustavili pred takim na- spametnim očitkom in ga pre- študirali. Za zdaj je pa očitno resnično ravno nasprotno. Mi res nismo bo uspelo dokazati, da so naši voditelji, papeži in škofje, ki z nami vred odklanjajo srp in kladivo, kadar bo uspelo dokazati, da so ti naši voditelji "fa- šisti" in "klerofašisti" in da se radi tega svet obrača od njih— tedaj bomo tudi mi nekoli postali in premislili, kaj to zmerjanje pomeni. Da pa DA- NES ni take nevarnosti in da

"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"

Izbija vsako sredo

Lastnina Kranjsko-Slovenske Katoliške Jednote v Združenih državah ameriških

UREDNIŠTVO IN UPRAVNIŠTVO

6117 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND 3, OHIO.

Vsi rokopisi in oglasi morajo biti v našem uradu najpozneje do sobote opoldne za priobčitev v številki nastopnega tedna.

Naročnina:	
Za člana na leto	\$0.84
Za nečlane za Ameriko	\$2.00
Za Kanado in inozemstvo	\$3.50

OFFICIAL ORGAN OF, AND PUBLISHED BY THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION of the U. S. A. In the interest of the Order

Issued every Wednesday

OFFICE: 6117 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND 3, OHIO Phone: Henderson 8812

Terms of subscription:	
For members, yearly	\$0.84
For nonmembers in U. S. A.	\$2.00
Foreign Countries	\$3.50

83

ČIGAVO JE GLASILO KSKJ?

Kdor si predstavlja, da je cela zadeva Glasila le urednikova zadeva, kakor bi imel ta tak patent nanj, tisti je zelo v zmoti. Glasilo je zadeva vsakega posameznega člana KSKJ. Pri tem smo vsi kakor nekaki delničarji, urednik je le upravitelj tega skupnega podjetja. Sodelovati in pomagati moramo vsi, vsak po svoje, če hočemo, da bo na celi črti uspešno.

Ali si lahko predstavljate, kaj in kje bi bila naša organizacija, ko bi naenkrat ne imela več Glasila? Bilo bi, kakor če bi telesu odvzeli srce, žile, kri in živce. Kakšna bi bila zveza med glavnim odborom in članstvom? Med društvenimi odbori in članstvom njihovih društev? Med društvi in posameznimi člani od enega do drugega konca Zedinjenih držav? Pa tudi zveza med našimi naselbinami in slovenskimi katoliškimi ustanovami po Ameriki in v gotovi meri tudi splošna zveza ameriških rojakov z rojaki v stari domovini?

Naše Glasilo naj bi bilo tedenski odsev vseh naših društev, vseh naših naselbin. Tisti, ki so spoznali, kako veliko jim Glasilo lahko pomaga in koristi, se ga pridno poslužujejo. Pa je še prostora notri za vse druge, saj lahko omejimo tiste vrste tvarino, ki nima očitnega ali neposrednega pomena za napredek in razvoj naših društev in naše organizacije sploh. Želimo si več izvršnih prispevkov. Za izvršne idejne članke bo pač težko, ker so taki, ki bi jih lahko pisali, navadno čez mero preobloženi z drugim delom; vsi pa storimo lahko vsaj toliko, da poročamo o delovanju naših društev, o življenju in kretanju naših ljudi. Da bi le to opozorilo padlo povsod na rodovitno zemljo!

Ali preden govorimo kaj več o tem, kako naj bi vsi sodelovali s prispevki, moramo izpregovoriti par besed, kaj naj vsak stori, da bo redno prejemal svoj izvod Glasila.

Nekateri člani prebivajo skoraj vedno na enem mestu, drugi se včasih preselijo, spet drugi se zelo pogosto selijo. Mnogo mladih članov in članic se poroči in si poišče nov dom. Lahko je razumeti, da ljudje v takih slučajih radi pozabljajo, da ne društveni tajnik ne upravnik Glasila nista vsevedna in da je oba treba obvestiti, kadar se član preseli, članica spremeni ime, itd. Kar se Glasila tiče, bo najkrajša in najuspešnejša pot, da član sam pošlje kartico na uredništvo ali upravništvo. (Pri nas se pravzaprav ne izplača poudarjati razlike med uredništvom in upravništvom, ker je oboje v isti sobi in ima oboje na skrbi ista oseba.) Kadar se torej preselite ali iz kakršnega koli vzroka ne dobivate redno Glasila, ali vaše ime ali naslov nista označena popolnoma pravilno, napišite na uredništvo navadno pošto dopisnico, ki stane 1c. Take kartice prejemamo vsak dan, ali niso vse popolnoma zadovoljivo izpolnjene in večkrat zahtevajo dodatnega pisarjenja. Štiri stvari so pri tem važne, in vse štiri morajo biti na sporočilu jasno označene, namreč:

- 1) ime
- 2) številka društva
- 3) stari naslov
- 4) novi naslov

Zakaj potrebujemo stari naslov? Zato, ker sta večkrat v istem kraju dve osebi ali več z istim imenom, pa bi se lahko zgodilo in včasih se res zgodi, da nepravilno sprejmemo naslov, ustavimo Glasilo ali začnemo komu pošiljati po dva izvoda. Takih zmešnjav ne bo, če sporočite tudi svoj stari naslov.

Zakaj potrebujemo številko društva? Zato, ker ob gotovih priiskah pošljemo društvenim tajnikom na ogled imena in naslove tistih njihovih članov, ki jim pošiljamo Glasilo. Kateremu tajniku naj pošljemo ime tistega člana, ki nima pri svojem imenu tudi svoje društvene številke?

Zakaj novi naslov? Tega ni treba razlagati, ker to vsak prav napravi.

Zakaj ime? Tukaj se je pa že večkrat zgodilo, da je kdo sporočil vse drugo, samo svojega imena nikjer. V takih slučajih nam skoraj ne preostaja drugega, kakor da bi šli k ciganki, če ona morebiti kaj ve.

Pomote pa ni vedno kriv član. Lahko se zmotimo v upravništvu, lahko kaj porogovili tiskarski škrat, lahko se kaj pripeti pri odpošiljanju ali pa na pošti med potjo, in končno je veliko odvisno tudi od končnega poštnega urada oz. od pismonoš. Včasih se jim n. pr. na pošti raztrgajo in zgube ovoji, ki je v njih zavito Glasilo, ali manjka pol naslova, potem pa ne vedo, komu in kam ga naj zanesejo; pa enostavno vse skupaj vržejo v koš.

Kadar se torej preselite, nas obvestite. Kadar ne dobite Glasila nas takoj obvestite. Če bo le mogoče, vam bomo pogrješano izdajo naknadno poslali, na vsak način pa se bomo takoj pobrigali, da boste zanaprej prejemali svoj izvod redno.

Še marsikaj drugega nameravam povedati o Glasilu, ali za danes naj bo zadosti.

IZ GLAVNEGA URADA K. S. K. JEDNOTE**NAČRT POTOVANJA NA KONVENCIJO Z DODATNIMI POJASNILI**

Za potovanje iz Chicage v Pueblo in nazaj bomo imeli poseben vlak "K. S. K. J. Special."

Za potovanje na konvencijo se bomo poslužili Chicage, Rock Island and Pacific RR. ali na kratko "Rock Island" železnice. Za povratek iz konvencije proti Chicagi pa bomo imeli poseben vlak Chicage, Burlington and Quincy RR., na kratko "Burlington" železnice.

"K. S. K. J. Special" odpelje iz La Salle Street postaje (La Salle and Van Buren Streets), Chicage, Illinois, v petek 16. avgusta ob 11. uri dopoldan "Central Standard Time."

Nadaljni vsopred potovanja je:

Iz Joliet, Illinois, odpelje vlak ob 11:53 dopoldan.
Iz La Salle, Illinois, 12:54 dopoldan.
Iz Rock Island, Illinois, 2:33 popoldan.
Iz Davenport, Iowa, 2:52 popoldan.
Iz Des Moines, Iowa, 6:12 popoldan.
Iz Omaha, Nebraska, 9:57 zvečer.

Vlak bo dospel v Denver, Colo., v soboto 17. avgusta ob 9. uri dopoldan "Mountain Time."

V Denver, Colorado, bo izlet po mestu in okolici.

Iz Denverja v Pueblo, Colorado, se bomo poslužili "Colorado and Southern" železnice. "K. S. K. J. Special" odpelje iz Denverja proti Pueblo 17. avgusta ob 2:30 uri popoldan in dospe v Pueblo ob 5:30 uri isti popoldan.

S posebnim "K. S. K. J. Special" vlakom se bodo vozili glavni uradniki in delegatje iz Illinois, Michigan, Minnesota, Indiana, Ohio, Pennsylvania, New York, Connecticut, Wisconsin, West Virginia, Kansas, St. Louis, Mo. in So. Omaha.

Delegacija zapadne Pennsylvanije (Pittsburgh okolica) bo imela posebne Pullman vozove iz Pittsburgha direktno do Pueblo, Colorado. Ta delegacija se bo vozila po "Pennsylvania" železnici iz Pittsburgha do Chicage in bo dospela v Chicage na Union postajo. V Chicagi bodo Pullman vozovi prepeljani na Rock Island ali La Salle Street postajo. Delegaciji se v Chicagi ne bo treba presedati.

Delegacija iz Ohio (Cleveland in okolica) bo istotako imela posebne Pullman vozove. Ta delegacija se bo vozila po New York Central železnici in bo dospela na isto postajo (La Salle Street Station), iz katere odpelje "K. S. K. J. Special." Delegat iz Ohio se v Chicagi ne bo treba presedati. Njih Pullman vozovi bodo v Chicagi priključeni "K. S. K. J. Special." Z drugo besedo rečeno, delegacija iz Ohio bo imela svoje Pullman vozove iz Clevelanda v Pueblo.

Delegacija iz Minnesota bo tudi imela posebne Pullman vozove toda namesto preko Chicage, se bo vozila iz Duluth-Minneapolis-St. Paul v Omaha. Na postaji v Omahi bodo vozovi priključeni "K. S. K. J. Special." Po tej liniji bo krajše potovanje, kar pomeni, da bodo tudi stroški vožnje precej manjši, kot če bi delegacija potovala preko Chicage.

Zastopniki železniških družb bodo osebno ali pismeno stopili v stiko z delegati, tako da bo vsak vedel, kdaj ima odpotovati.

Delegatje in delegatnje iz države Kansas, St. Louis, Mo., in iz South Omaha, Nebraska, se nam bodo pridružili na postaji v Omaha, Nebraska.

Delegatje iz New Yorka, Connecticut, West Va., in Bridgeport, Ohio, nam se pridružijo Pennsylvanija delegaciji. Iz vzhodne Pennsylvanije (Forest City, Pa.) pa naj se delegacija poslužuje Nickel Plate železnice, ki tudi vodi na La Salle Street postajo v Chicage, Illinois. Na ta način bo delegacija iz Forest City, Pa., dospela na isto postajo, na kateri bo pripravljen "K. S. K. J. Special."

Več o tem bo, če bo treba, poročano društvenim tajnikom ali pa direktno delegatom.

Glavno pri vsem je to, da se vsak delegat in delegatinja že sedaj prične pripravljati za potovanje, da bo pravočasno odpotoval ali odpotovala.

Z bratskimi pozdravi in na veselo svidenje!

JOSIP ZALAR, glavni tajnik.

Joliet, Illinois, 4. julija 1946.

Koliko škode je italijanska okupacijska vojska napravila v Jugoslaviji

Ljubljana, Slovenija. — Iz poročil reparacijske komisije o škodi, ki jo je povzročila italijanska okupacijska vojska v Jugoslaviji so vzeti sledeči izčrpi:

Italijanski fašistični okupatorji so med svojim neizzvanim napadom na Jugoslavijo in neprestanimi boji narodov Jugoslavije za svobодно in proti italijanskemu zatiranju vzeli življenje 437,956 osebam in onesposobili za delo 131,250 ljudi. Odgnali so na prisilno delo 84,512 ljudi. V koncentracijska taborišča so poslali 109,437 internirancev, a v ujetniških taboriščih je bilo 7,450 vojnih ujetnikov, ki so jih po kapitulaciji Italije izročili Nemcem. Prisilno so izselili 122,430, a prisilno mobilizirali 87,215 oseb.

Sovražnik je požgal in porušil ali poškodoval 142,555 kmečkih domov. Uničil je 4,750,000 sadnih dreves, 38,000 hektarov vinogradov, oropal 969,000 glav goveje živine, 3,095,500 glav drobnice, 12,760,000 perutnine in 102,000 panjev čebel.

Italijanski okupator je odvezel, potopil ali poškodoval 19 tovornih ladij, 177 ladij in drugih plovnih objektov in 1,561 motornih čolnov in jadrnic. Oropal in uničil je 8,810 avtomobilov, 1,480 motociklov, 225 avtobusov, 56,250 koles in

4,635 kočij in težkih voz. Uničil je 146,000 telegrafskih in telefonskih drogov, nad 60 kilometrov žice, 1,350 telefonskih central, 4,060 telefonskih aparatov, eno telefonsko in 2 radiotelegrafski postaji.

Razrušenih ali težko poškodovanih je bilo 148,516 poslopij v mestih in vaseh in nad 900 mostov. Oropano je bilo blago v 1,480 trgovinah na debelo, 22,178 trgovinah na drobno in inventar iz 16,881 hotelov in gostlin.

Italijanski okupator je odnesel 9,594 kilogramov zlata iz Narodne banke. Zaplenil je tudi nad 22 milijonov kilogramov tobačnih izdelkov.

Popolnoma uničil je 23 in poškodoval 20 bolnišnic, uničil 13 zdravstvenih domov, uničil ali poškodoval 175 javnih ambulanc in 32 zdravstvenih postaj.

Uničili so inventar v 1,007 knjižnicah in 1,814 šolah. Uničili so laboratorije, kabinete, in zbirke v 144 šolah znanstvene zbirke, instrumente, aparate in biblioteko medicinske fakultete v Ljubljani. Odnesli so knjige iz knjižnice v Ljubljani.

Italijani so skrunili verske ustanove, odnesli dragocenošči iz mnogih cerkva in samostanov in popolnoma uničili 297 verskih ustanov raznih veroizpovedi.

Celotna škoda, ki so jo Italijani povzročili v Jugoslaviji od 6. aprila 1941 do 9. septembra 1943, se ceni nad devet tisoč milijonov ameriških dolarjev. Od tega odpade na neposredno materialno škodo \$1,449,363,681.

Dve leti in pol so bila pod italijansko zasedbo sledeča področja Jugoslavije: vsa Dalmacija, črna gora, Hercegovina, Kosovo, Metohijsko področje, skoraj vse Sandžak, skoraj polovica Slovenije z Ljubljano, vsa južozapadna Hrvatska s Karlovcem, velik del Bosne in del Makedonije s Tetovom, z Gostivarom, Kičevom, Debrom in Strugo, kar je tretjina celotnega jugoslovanskega področja. (Po "Slovenskem Poročevalcu")

Zdravnik pripoveduje

Staramo se. Ali res? Prejel sem obupno pismo 50 let starega gospoda. Ves nesrečen je, češ da je postal star in da ga starost že 20 let silno muči. Ob vsakem rojstnem dnevu se je zdrznil in strah pred smrtjo ga muči celo ponoči ter mu kratki spanec. Povem naj, če obstoja lek proti starosti. Skušal bom odgovoriti po svojem najboljšem prepričanju. — Jaz jih imam tako nekako štirideset. Samo o tem še nisem premišljeval. Moja žena me včasih na to spomni, kadar gre za priprave za moj rojstni dan, ki jih seveda moram vse sam plačati. Zdi se mi, da se od svojega 20. leta sploh nsem nič postaral. Na zunaj morda. Lasje in koža so drugačni kot pri 20-letniku. Hoja je morda manj poskočna. Telesna teža je obilnejša. Toda moje prepričanje je, da so ti znaki le dokazi za tok časa, ne pa tudi za moje staranje. Osebnost sem še mlad. To mi očita celo žena, kadar postanem z otroki preveč "divji," kot se ona rada izraža.

Kadar namreč ukradem urico sredi svojega zelo napornega poklica in se posvetim družini, takrat je v stanovanju kot na divjem Zapadu. Po tleh se valjamo, pohištvu prekucujemo in iz njega delamo vlake, avtobuse in druga prometna sredstva. Gremo se konjenico, najrazličnejše dirke, plešemo po radijski godbi in še mnogo tega počnemo, kar se mladini spodobi. Žena pravi, da sem nor, jaz pa jo objamem in še z njo zaplešem. Pa naj kdo reče, da ni človek tudi lahko v starejših letih mlad, ako se zna mladega čutiti in če gre na vsa-

ko delo z mladostno vneto, proti vsakemu življenjskemu udarcu pa z mladostno korajžjo. Lagal bi, ako bi rekel, da mi je bilo v življenju kdajkoli aparatov, eno telefonsko in 2 radiotelegrafski postaji.

Razrušenih ali težko poškodovanih je bilo 148,516 poslopij v mestih in vaseh in nad 900 mostov. Oropano je bilo blago v 1,480 trgovinah na debelo, 22,178 trgovinah na drobno in inventar iz 16,881 hotelov in gostlin.

Italijanski okupator je odnesel 9,594 kilogramov zlata iz Narodne banke. Zaplenil je tudi nad 22 milijonov kilogramov tobačnih izdelkov.

Popolnoma uničil je 23 in poškodoval 20 bolnišnic, uničil 13 zdravstvenih domov, uničil ali poškodoval 175 javnih ambulanc in 32 zdravstvenih postaj.

Uničili so inventar v 1,007 knjižnicah in 1,814 šolah. Uničili so laboratorije, kabinete, in zbirke v 144 šolah znanstvene zbirke, instrumente, aparate in biblioteko medicinske fakultete v Ljubljani. Odnesli so knjige iz knjižnice v Ljubljani.

Anton Stradivari in njegove gosli

Večkrat smo že brali, da se je temu ali onemu posrečilo, da je odkril veliko skrivnost, kako je slavni italijanski izdelovalec gosli znal to godalo delati. Za njim se namreč do današnjih dni še nikomur ni posrečilo, da bi bil našel način, kako je Stradivari gosli izdeloval. Vsakokrat pa se je izkazalo, da je skrivnost Stradivarjevih gosli še vedno docela prikrita sodobnikom. Pač so skušali gosli delati, da so bile na zunaj natančno podobne starim Stradivarjevim, da so posnemali vse, kar so mogli posneti, vendar moderne gosli še daleč niso podobne njegovim.

Kakor pa je skrivnostno njegovo delo, tako je skrivnostna tudi osebnost tega mojstra. V resnici o njem kaj malo vemo. Znano je pač, da je bil doma blizu severno-italijanskega mesta Cremona ter da se je učil izdelovati gosli pri nič manj slavnem Amatiu Nikolu. Do svojega 50. leta je izdeloval gosli na isti način, kakor Amati. Ko pa je dovršil svoje 50 leto, je naenkrat začel izdelovati drugačne gosli. Gosli, kakršne je začel potem izdelovati, so bile na zunaj prejšnjim skoraj na las podobne, toda barva njihovega zvoka je bila čisto drugačna in neprekosljiva. Od 1. 1700 dalje je veljal Stradivari za največjega svetovnega mojstra te stroke, ki ga nihče pred njim in za njim še ni prekosil.

Dasi je bil Stradivari velik umetnik, vendar ni bil brez trgoveškega duha ker je znal svoje izdelke čudovito drago prodajati. Dosegel je za svoje gosli cene, ki so bile za takratne čase kar velikanske. Na vsem svetu je dandanes še kakih

1,000 Ogosli, katere imajo nje gov podpis. Vendar jih je med temi precej, ki prav gotovo niso pristne. Nekaj pa je takih, ki so sicer pristne, pa jih je mojster naredil še takrat, ko še ni bil dozorel, ali pa takrat, ko je njegova sila že upadla. Stradivari je dosegel nenavadno visoko starost, saj je živel do svojega 93. leta. Ko je umrl dne 18. decembra leta 1737, ga je njegova družina dala pokopati v družinsko grobnico, ktero je veliki mojster nekaj poprej kupil za se in za svojo Njegovega groba pa danes ni, ker je več ni. Ko so namreč preveč leti podirali cerkev sv. Dominika, v kateri je bila ta grobnica, so takrat kosti vseh v tamkajšnjih grobnicah pokopanih zbrali in jih skupaj pokopali v skupnem grobu.

Stradivari je imel dva sinova, ki sta očeta v njegovem delu vedno podpirala. Vendar pravi dedič njegov ni nobeden izmed njegovih sinov, marveč njegov učenc Karel Brezoni. Toda tudi ta, kakor nobeden njegovih številnih učencev, ni nikdar dosegel svojega mojstra. Nihče še ni znal dovršeno popolno ponarediti Stradivarjevih gosli.

Okoli Stradivarja in njegovega dela so se kmalu začele delati legende, zlasti zato, ker je že na njegovi hiši vsakdo videl, kako on na zunaj pripravljala gosli. Po nam neznanih vidikih je Stradivari izbiral les za svoje gosli. Ta izbira je bila nad vse natančna. Nihče še ni dognal, v čem se pri njem razlikuje dober ali slab les. Tako izbrani dobri les je mojster potem dal sušiti na streho svoje hiše, kjer je to lahko vsakdo daleč gledal. Tam se je torej gradivo sušilo na zraku in solcu. Tudi les, s katerim je potem prevlekel narejene gosli, je sušil na soncu in zraku. Vendar Stradivari ni uporabljal za svoje gosli zlatorumenega lak, kakor njegov učitelj Amati, marveč rjav in temnordeč lak.

Dasi je Stradivari znal svoje izdelke drago prodajati, vendar nekaj njegovi izdelki niti od daleč niso bili tako dragi kakor so dandanes. Take bajne cene so začeli njegovi izdelki dobiti šele v 19. stoletju. Povzročil pa je to starinar Tarisio, ki je znal takrat za Stradivarjeve gosli, kakršnih je imel nekaj v zalogi, zahtevati tako ceno. S tem je sam napravil velikansko kupčijo. Dandanes je želja vseh večjih goslarjev sveta, da bi bili grali na Stradivarjeve gosli. Škoda, da je večina teh čudovitih godal shranjenih v muzejih, kjer so brez haska.

Janko goduje. Slučajno pa je takrat prišla na obisk teta, ki je na mizi zagledala Janko va godovna darila in takoj vela, kako in kaj. Stopila je k Janku in mu rekla: "Iz vsega srca ti voščim za tvoj god, ljubi Janko!"

Janko pa je spodoben fantič, ki se je teti za voščilo ljubeznivo zahvalil, nato pa je pogledal na mizo z darovi ter vprašal: "Kje pa, teta?"

Očetu v spomin

Pittsburgh, Pa. — Naslednje vrstice posvečujemo blagemu spominu našega "ateta" Joseph Lokar, ki je za vedno zaspal 26. julija 1941:

Nekoč smo bili vsi veseli in naše življenje je bilo polno ...

Ampak, ko čas poteče — naše veselje mine in žalost nas objame ...

V žalosti se spominjamo, da smo Vas izgubili na današnji dan pred petimi leti.

Zalujoči ostali:

Justine in Frances,
Mrs. Mary Turk,
Joseph in Frank.

Ustanovljena v Jolietu, Ill., dne 2. aprila, 1894. Inkorporirana v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januarja, 1898.

GLAVNI URAD: 351-353 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL. Telefon v glavnem uradu: Joliet 6448; stanovanja glavnega tajnika 0448. Od ustanovitve do 30. aprila 1946, znaša skupna izplačana podpora \$10,020,875. Solventnost 129.03%

GLAVNI ODBORNIKI: Glavni predsednik: JOHN GERM, 817 East "C" St., Pueblo, Colo. Prvi podpredsednik: JOHN ZEFERAN, 2723 W. 15th St., Chicago, Ill.

Imena delegatov(inj) XXI. redne konvencije KSKJ

Table listing names of delegates and alternate delegates for the XXI. Regular Convention of KSKJ, including names like John Prah, Frank Banich, Rev. Edward Gabrenya, etc.

Table listing names of delegates and alternate delegates for the XXI. Regular Convention of KSKJ, including names like Pauline Kopal, Mary Tomazin, John Cankar, etc.

Table listing names of delegates and alternate delegates for the XXI. Regular Convention of KSKJ, including names like Dr. St. Ime delegata, Mrs. Frances Gregorich, Anthony Vidmar, etc.

IZ GLAVNEGA URADA K. S. K. JEDNOTE

Tem potom se službeno naznanja, da se bo pričelo polletno zborovanje glavnega odbora v ponedeljek, dne 12. avgusta t. l., ob deveti uri dopoldan (Daylight Saving Time).

Joliet, Illinois, 11. julija 1946.

Na trgu Ujela se je "Zakaj pa tako ne pridete. Gospa: "Po čem so jajca?" — Branjevka: "Po dinar in pol. Ubita dam po dinarju." — Gospa: "Ubijte mi jih za deset dolarjev!"

SLOVENSKI FANTJE Trdni kakor hrast v viharju, kakor skala vrh planin; Bog in narod! — naše geslo cvet za šopek — rožmarin.

Neomajani v zvestobi, vneti za pravično stvar. Kaj, če tulijo viharji — mi ne klonemo nikdar!

Naše narodne svetinje dedom bile so ponos. Hrabro dajmo jih braniti, mi smo tej nalogi kos.

Trdni kot na gori skala, močni kot v viharju hrast; geslo našega življenja: domu slava, Bogu čast!

ZIVALI ŽIVJO PO URAH Prav za prav je čudno, da je večina živali navezanih na določene ure. Kresnice n. pr. se svetijo le ponoči.

Advertisement for The Ohio Bell Telephone Co. featuring a cartoon character holding a basket and a line of people. Text: "Tudi mi stojimo v vrsti za material".

JOSIP JURČIČ:

JURIJ KOZJAK, SLOVENSKI JANIČAR

Povest iz petnajstega stoletja domače zgodovine

Petru je bila zopet prišla enkrat dobra misel, da bi poravnal svojo krivico. Lahko bi bilo, da bi cigan poturčenega slovenskega mladeniča, ki se je zoper svojo domovino in rodovino bojeval, kakor je Peter ravno slišal, zopet na očetov dom pripeljal, kajti gotovo je moral imeti še kaj spominov na mlada leta, katere bi bil lahko oživil. "In kdo bi kdaj kaj vedel, da sem bil prste poteknil v to mešanico?" mislil je Peter. "Cigan ne bo imel nobenega vzroka, da bi to razkladal. Ali kaj bi pa bilo, ko bi se vendar izvedelo vse? Kaka sramota bi mene zadela pri vseh ljudeh? Kam naj se skrijem potlej? Celo ko bi šel v kloster za bratom, sovražilo bi me vse, še bolj ko zdaj! Ne, nikdar, nikdar! Kar sem storil, storjeno je; kar sem začel, to bom končal, le šleva se na pol pota vrne. Vojna je po deželi, moj brat je v klostru, kloster je zapuščen in Turki ga imajo zajetega; gotovo ga zažgo in brata se mi ne bo več bati." Pri tej misli se Petru oči živije zasvetijo. "Menih imajo tudi Turki v pesteh, gotovo bodo uklonili sive glave pod turško sabljo; tudi teh se mi ne bo bati. In cigan, — ki me najbolj nadleguje, ki je predrzen postal ko solčna muha, ki me še toliko ne časti ko kakega svoje prilike in pri mere, ta bo menda konec našel v tem boju, če ni iz železa. Ako ni drugače, morda bi še jaz kaj pomagal. In potem — potem nihče na božjem svetu ne ve za to, da je moj bratranec janičar. Potem naj hođi ropati, mojega brata sin, če hoče, po vsem svetu jaz bom že zase skrbel, da mi ne pride do živga."

Tako je premišljal in premislil Peter Kozjak, ko je stopal po stranski, temotni stezi za ciganom, dolginom. "Kam pa me vedeš?" vpraša dolgega pajdaša, "domu?" "Kaj, ti mar nisem pravil, da ti je tvoj dom daleč. Dam ti na izbiranje: ali hočeš, da greva k menihom v cerkvice na Muljavo, ali hočeš, da greva v skalnato podzemeljsko jamo nad Krko?" odgovori cigan. "Pelji me v jamo nad Krko, ako so ljudje tam," pravi Peter. "In zakaj ne greš v cerkev?" vpraša dolgin. "Ti si slab zlahtnik, res, pa še slabši sorodnik, ker se bojiš, da se ne bi sešla z janičarjem ki bi gotovo rad videl strica."

"Le stoj!" mrmral je Peter sam s seboj, "ne boš dolgo uganjal norčije, zlasti z menoj ne; jaz se te hočem iznebiti, če tako ne, pa tako."

Med takim pogovorom se izgubita le-ta dva človeka med drevjem, drugi malopridnejši od drugega, vsak po svoje. In zopet se ni slišalo drugega po brezju in smrečju ko ljubo šepetanje tekočega potoka, v katerem je kapljica rinila pred seboj, kakor bi se jim mudilo daleč v neizmerno morje.

Trinajsto poglavje.

Zbrali so se ljudje kmečki Pod veliko skalo v les; Vsak v orožje ima cep prot sovražnikom. Kraljedv. rokopis.

Kako poldrugo uro od Stične izvira pod skalnatim hribom na dolenskem Kranjskem reka Krka. Prihaja na dan v dveh izvirkih, ki sta pa sila blizu drug drugega. Prvi rokav stopi na svetlo v kotu, ravno pod gradom, katerega je bil ravno nek leta popred Vitovec iz Celja razdel; drugi rokav pa izvira bolj proti vzhodu. Oba vira sta komaj za kake streljaje na dvoje in se zlivata tudi rav-

no tako kmalu v eno isto strugo.

V tem kraju se posebno zopet pokaže značaj kraških tal. Ves hrib je sestavljen iz kame- na in ves veliki hrib, ki se potlej razteza od Krki in proti severu, je votel.

Ako se gre od vzhodnega rokava kakih dvajset stopinj iz dola navzgor, pride se do velike, viseče skale, ki ima malo, komaj vatel široko in visoko žrelo, votel vhod v zemljo. Človek, ki hodi v le-to jamo, mora se ukloniti pri vhodu. Potem se nekaj časa, komaj sedem stopinj, gre navzdol v zemljo. Precej potlej pa se pride v veličastno poslopje, katero je zidala in skladala sama roka vsemogočnega Stvarnika. Vse je tukaj zidano iz celega kamena, visoko, široko, da ni še do današnjega dne nihče do konca prišel. Le tu pa tam ležijo v tej visoki naravni dvorani kaka debela in podolgata skala ki se je v kaki veliki naravni prekuciji, pri kakem hudem potresu utrgala od kamenitega stropa; take skale zapirajo nadaljno pot v strani. Naprej pak je v neizmerni, temni daljavi predrznemu pot odprta še daleč, tembolj, ako bi hotel hoditi še po vodi naprej, po Krki, ki teče tu pod zemljo, Bog vedi odkod! Vendar mi ne bomo natanko popisovali jame, kako- va je v daljavi, le pri kraju ostanemo.

Bila je ta jama v nekdanjih časih okoli bivajočim stanovalcem pribežališče in zavetje pred Turki. Tako je bila tudi leta 1475., ko se je godila naša povest, privrela velika množica v jamo zavetja iskat. Pred jamo sta stala dva mlada kmeta, z orožjem v roki, eden zgoraj, eden šdolaj, na straži. V jami pa v obokani sredini pod zemljo, po raztreseni slami, je ležalo in sedelo za tri vasi ljudi. Veliko ognjev je gorelo in obsevalo čudovito, črno temo, ki se je razpenjala po široki duplinj ter čarobno slikala kameniti strop, ki je grozeč visel ljudem nad glavami.

Med mnogimi ognji, pri katerih so kuhali ali samo grelji se posamezni ljudje, bil je posebno velik ognej najbližji pri vhodni luknji, koder se je debel dim venkaj valil, in koder so ven in ven prihajali in odhajali, nosili drva ali hrano ali hodili mlo pogledavat svoje domačije, katerih zadnji ostanki so po dolu, zažgani po turški roki, žlostno tleči sijali po temi.

Okoli tega velikega ognja se je bilo zbralo možakov veliko krdelo razne starosti: ta mladenič, ta mož srednje starosti, ta starec kraj groba; imeli so skoraj vsi cepove, kovane z železom, ali pa dolge, betičaste, črno opaljene grčavke ali kako drugo stvar pri rokah. Med glasnim ravsom in govorenjem, ki se je razlegalo po jami in katerega so čudno odbijale in oponašale kamenite stene nakopičenih skal, bilo je še najbolj slišati, kar so ti možje, prostaki iz naroda, ugibali.

"Kaj pravite, možje!" pravi čokat možek, "ali bo še kdaj dobro na tej naši zemlji. Bog nas varuj! Ze od nekaj, kar je menda naša narodovina na svetu, ni je bilo sreče še toliko časa, kar človek potrebuje, da iz zibel v grob zleze, še toliko ni bilo veselega. Moj rajniki oče so pravili, da tačas, ko so bili Turki v prvo prišli in ko smo bili ravno tu-le, da je bilo njega dni le še hujše, ko so bili še tisti Pesoglavci. Za tistimi so bili pa gospoda prišli, ki tudi niso veliko boljše, kar je, to je, samo da na kolec ne nabadajo nas kakor Turki, ki so zdaj v de-

želi, Bog jih pogubi!" "Res je to!" odgovori drugi zarasel, hud mož. "Trlep govori resnico. Gospoda se zdaj zapira v gradove, nas pa pusti, naj nam psi požro otroke, naj nam mlade ljudi v Turško odpeljejo, da se Bogu usmili; nam pa ne pomaga nihče, ako se čreva vlečejo za nami, ne zmeni se nihče za nas. Kadar je cesarju potreba vojakov za naša Nemško, tačas ti brž prilete in hajda, moramo iti gori. A za sedem naglavnih grehov, ne pomaga ti živa duša, kadar nas davi sam hudir iz Turškega ali pes vedi odkod. Meni le to ne gre v glavo."

"Potolaži se, prijatelj," nastavi drugi, "jaz pa menim, pustimo na miru gospodo in cesarja, le-onj imajo tudi že svoje križe; jaz pa pravim: pomagajmo si sami, možje, sami si pomagajmo!" "Lahko ti je govoriti," seže mu prejšnji v besedo, "ti si sam pod solncem, očeta nimaš ni matere ne; žene in otrok še poznal nisi; če ti gre za kaj, gre ti za lastno glavo. Kaj bi maral, ko bi bil sam na svetu. Ali ko bi ti bili Turki sina ubili, ženo pod zemljo spravili, hiše že ne štejem, les še raste, to bom že postavil!"

"Postavil jo boš, da ti zopet pride Turek in jo zapali, ako boš ravno prezasan, da se še sam spečeš v tem pepelnjaku," dostavi četrti.

"Vse je res, kar pravite, možje!" reče šesdesetleten mož rdečih las, "pa bom vendar jaz še eno rekel. Nič ne pomagaj, če se hudujemo nad gospodo in cesarjem. Bog nam jih je dal, ne bilo bi prav, ko bi jih zametavali; bodo že sami od sebe odgovor dajali. Mi ne bomo sodili; saj vidite, da se vsakemu izmed nas lahko primeri, da umrje od davi do drevi, od nočoj do jutri zjutraj, zlasti ker se je smrt v naši deželi udomačila; Turki jo trosijo. Zato jaz pravim, ne dajmo se! Ne ležimo tukaj brez dela, če tudi Turka sami ne mormo odgnati, nujno, ogrenimo mu to, kar si bo pripriodobil. Jaz pravim, da naši cepci še komu črepinjo razkoljejo, turške pa tudi niso trše od naših. Jaz sem že priletel, pa grem še zmerom z vami in videli boste, da sem včasih še za kam potekniti."

"Jaz tudi tako menim, pomagajmo si sami; jaz sem zraven."

"To sem tudi pred rekel!" pravi tretji.

Knjiga, ki bo vsakega zanimala

V knjigi je natančno popisano življenje posameznih živali, živečih na suhem, v morju in v zraku, tako da bo vsakdo, ki ljubi naravo in njeno pestro živalstvo, knjigo bral z velikim zanimanjem, ker bo v njej našel marsikaj iz življenja divjih živali, kar mu dosedaj še ni bilo znano. Prvotno je bilo nameravano to veliko delo izdati v petih knjigah, toda je sedanjše izšlo v eni sami knjigi, ki pa pri vsem svojem skrótenju prinosa POPOLNI POPIS ŽIVLJENJA AMERIŠKE DIVJACINE. Knjigo bo z užtkom bral lovec, ker navaja in popisuje vse živali, ki jih je dovoljeno in prepovedano streljati; farmer, ker so popisane živali, ki na polju koristijo ali škodujejo ter slednje ribič, ker so v knjigi našteje VSE RIBE, KI ŽIVE V AMERIŠKIH VODAH.

Poleg poljudnega popisa in priprave-dovanja vsebuje knjiga 327 SLIK (fotografij); 6 slik v naravnih barvah, v velikosti cele strani, ter ima 778 strani. Velikost knjige je 9 x 6 inčev. Knjiga opisuje sesave, ptice, ribe, kače in živali, ki so ravnotako na suhem kot v vodi doma.—Vešana je v močno platno z zlatimi črkami.

V ANGLEŠČINI
Cena \$3.50
Naročite pri:
KNJIGARNI SLOVENIC PUBLISHING CO.
216 WEST 18th STREET
NEW YORK 11, N. Y.

"Jaz tudi," slišalo se je od vseh strani in zmerom večje je bilo krdelo pri velikem ognju.

"E, kaj, mi vsi gremo," reko naposled eni, "kdor si ne upa, ni vreden, da je pri nas."

"Prav tako, jutri na vse zgođaj se vzdignemo; nekaj bo, kar bo!" "Pol nas bo na polju pocepalo in kopeti stegnilo za vselej, pol jih bo razbite buče prineslo v to luknjo, to bo, da vam jaz povem," pravi tisti, ki se je popred na gospodo hudoval.

"Glej ga no, od kdaj si neki vedež?" vpraša ga mlad človek ter ga po strani zaničljivo pogleda.

"Še tega ne veš, da me je tvoja stara babica, čarovnica, prorokovati naučila," odgovori mu oni.

"O, vem, da te je naučila strahopetljivosti; srca nimaš za pol moža, to te uči vedeževati."

"In ti, sraka, ti mi boječnost očitaš! Stoj, pokazal ti bom, kdo je med nama strahopetec!" Reki dvigne svoj grčavi cepc nad mladeniča ki se mu je bil tudi v bran postavil.

"Čakajte!" vele možje in od-pahnejo na eno stran.

"Lejte, taki smo," reče star mož, "kako si bomo pomagali proti drugim, ko se med seboj skavsamo za vsak nič. Jutri pokažita svojo srčnost ne zdaj. Turki stoje v deželi, če se med seboj ne pobogamo. Lejte, že tako smo preveč razkosani: eni so pobegnili v gozd, eni so bili tako nespametni, da so se zaprli v cerkev na Muljavi, kjer jih bodo — Boj daj, da bi se to obrnilo drugače — Turki vendarle premagali in usmili se jih potlej Bog sam, saj vemo, kaj jih čaka potem. Lejte, ko bi se bili zbralj vsi v eno, potlej bi se bilo dalo že kaj storiti proti Turkju, ki se je zdaj že nekoliko razlil po deželi."

Zdaj prideta v jamo Peter Kozjak in z njim cigan. Use-deta se k ognju na stran, kjer je bilo veliko drugih ljudi. Nihče jih ni ničesar vprašal, zakaj marsikateri je bil med njimi, ki mu je bil ta in ta neznan; Petrova gosposka obleka je storila vendar, da so se jeli izpraševati, kdo je to, in zmenili se naposled, da je gospod s Kozjaka. "Kako ta sem pride?" dejali so eni in ugibali tako in tako. "Kdo je pa oni, ki je prišel z njim? Do mačin ni; ta nima naše opravne niti obraza poštetnega." Tako so sodili od strani cigana. "To se lahko pozve, kdo je," reče eden; "tu smo mi gospodarji, kaj ni res? Vsak, kdor pride, mora povedati; kdo si in kaj si?"

"Stoj najprvo pokličemo tisto švedro semkaj, ki pravite, da je gospod Kozjak. Naj bo Kozjak ali Kravjak, gospod ali kmet, tu smo vsi ene mere; govoriti mora, kdo je le-oni rjavi dolgin, če ne — —" reki v-digne govornik svojo palico.

In pošlje zbornica enega poslanca do gospoda Petra, naj se

WHICH VEGETABLE IS BEST. Money-wise shoppers take advantage of the American Red Cross Nutrition Service which teaches home-makers how to get the most FOOD value for their money. Nutrition is but one of several health-promoting activities the Red Cross carries on in peace time as well as war.

zglasi kar precej pri velikem ognju. Kmetje, možko nasloneni na svoje cepove, batine in opaljene kolce in krepelce, vprašajo plemenitega gospoda, kdo je le-oni človek, ki je prišel z njim. "Gospod je lahko med nami," reko mu, "ako ga ne more varovati grad, ali pozvedeti mo-

mo, kdo je med nami." (Dalje prihodnjič)

Storimo svoj del za utrjenje naše narodnosti in naše vere v Ameriki: Delujmo za našo K. S. K. Jednoto!

V poletni vročini

Vsaka kuharica je v poletni vročini čisto v zadregi, kaj naj da na mizo, da bo zadovoljila svoje omizje, kajti mnoga je dila in pijače, ki so dobrodošle pozimi oz. v hladnem vremenu niso niti dobra niti vabljava vročih poletnih dneh. — SLOVENSKO-AMERIŠKA KUHA-RICA vam nudi zelo mnoge je-di in pijače, glede katerih skor ne more biti dvoma, da bi jih vaše omizje ne sprejelo z zadovoljstvom in s hvaležnostjo kuharici za njen "trit," za njeno skrbnost in umnost. — Ako še ni te važne in koristne knjige v vaši kuhinji, je v intere-su vaše družine in vas samih, da si jo takoj naročite, kajti ta obsežna in praktična knjiga je vsakdanja svetovalka in pomočnica vsaki kuharici v vsakem letnem času. — Naročite jo lahko po poštnem po-zvetju, ali pa pošljite 5 dolarjev na: Ivanka Zakrajšek, 302 E. 72nd St., New York 21, N.Y.

ZAPOJMO!

Priljudna zbirka slovenskih narodnih pesmi. Izdala in založila Slovenska ženska zveza. Naroči se v uredništvu Zarje: 6117 St. Clair Ave., Cleveland 3, Ohio. V knjigi je 215 pesmi. Knjiga stane 50c, po pošti 3 cente več.

VLOGE

v tej posojilnici zavarovane do \$5,000.00 po Federal Savings & Loan Insurance Corp. Washington, D. C. Sprejemamo osebnne in družbene vloge. LIBERALNE OBRESETI St. Clair Savings & Loan Co. 6235 St. Clair Avenue—Head. 6570 CLEVELAND 3, OHIO

Naročite si dnevnik!

V Clevelandu izhaja že nad 40 let slovenski list s imenom "AMERIŠKA DOMOVINA" V teh časih, ko se vrste svetovni dogodki tako naglo mirno nas, bi moral biti v vsaki slovenski hiši vsaj en SLOVENSKI DNEVNIK

Ako še niste naročeni na "AMERIŠKO DOMOVINO" nam sporočite in poslali vam jo bomo za en teden BREZPLAČNO na ogled. Izhaja vsak dan razen ob nedeljah in postavnih praznikih.

"AMERIŠKA DOMOVINA" je primeroma zelo poceni. Za vse leto vas stane samo \$7.00, za pol leta \$4.00, za četrt leta \$2.50

Naročite si jo na ogled. Prepričani smo, da se vam bo list dopadel. "AMERIŠKA DOMOVINA" 6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio

V vsako slovensko hišo

NAJ BI ZAHAJALA LISTA "AMERIKANSKI SLOVENEK" IN DRUŽINSKI MESEČNIK "NOVI SVET" OBA LISTA STA ZANIMIVA IN POUČNA

AMERIKANSKI SLOVENEK izhaja vsak torek in petek in stane letno za Zdr. države \$4.00, za pol leta \$2.00. Za Chicago in Kanado \$4.50 letno, za pol leta \$2.25. Za Evropo \$5.00 letno, polletno \$2.50.

NOVI SVET stane letno za Zdr. države \$2.00, za pol leta \$1.00. Za Kanado in Evropo \$3.00 letno.

Naročnine za oba lista sprejema: UPRAVA AMERIKANSKI SLOVENEK 1849 W. Cermak Road Chicago 8, Ill.

Najnovije SLOVENSKE plošče

Check the Records You Want... We Mail them Anywhere

- ZA PLES**
- 1 CHERRY POLKA 52c Frankie Yankovich Orchestra
 - 1 TWILIGHT WALTZ 52c Frankie Yankovich Orchestra
 - 1 OHIO POLKA 52c Frankie Yankovich Orchestra
 - 1 CLAIRENE WALTZ 79c E. Benedict and Polkateers
 - 1 ACE POLKA 79c E. Benedict and Polkateers
 - 1 JOLLY RHYTHM POLKA 79c E. Benedict and Polkateers
 - 1 RED WINE POLKA 79c E. Benedict and Polkateers
 - 1 EDELWEISS WALTZ 79c E. Benedict and Polkateers
 - 1 TIVOLI PARK POLKA 79c E. Benedict and Polkateers
 - 1 VILLAGE SQUARE POLKA 79c E. Benedict and Polkateers
 - 1 SILK UMBRELLA POLKA 79c E. Benedict and Polkateers
 - 1 LINDEN TREE WALTZ 79c Frank Zajc Orchestra
 - 1 TOM AND JERRY POLKA 79c Frank Zajc Orchestra
 - 1 JOLLY HOP POLKA 79c Frank Zajc Orchestra
 - 1 MOJE ŽENKE GLAS NA LEVO, NA DESNO 79c Frankle Yankovich Orchestra
 - 1 DETROITSKA POLKA 79c Frankle Yankovich Orchestra
 - 1 DIZZY DAY POLKA 79c Frankle Yankovich Orchestra
- PETJE**
- 1 KO PTIČICA TA MALA TREBA NI 52c Josephine Lausche-Mary Udovih
 - 1 KAK' RIBCAM DOBRO GRE CIGANSKI OTROK 52c Josephine Lausche-Mary Udovih
 - 1 MOJI TOVARIŠI SO ME NAPRAVLI V SMIHU JAZ HIŠICO IMAM 52c Josephine Lausche-Mary Udovih
 - 1 DEKLE, KDO BO TEBE TROŠTAU 52c Josephine Lausche-Mary Udovih
 - 1 JAZ PA VRTEC BOM KOPALA 52c Josephine Lausche-Mary Udovih
 - 1 MOJA BABA JE PIJANA KO PRIDEM SKOZI LOG 79c Vocal Duet: Gregory-Urbancic
 - 1 POD MOJEM OKENEM NEBO JE ČISTO JASNO 79c Vocal Duet: Gregory-Urbancic
- All Orders Mailed C. O. D. Plus Postage Charges.

MERVAR MUSIC MART
6919 St. Clair Avenue
Cleveland 3, Ohio
ENDICOTT 3628

Name
Address
City
State

OUR PAGE

"The Spirit of a Rejuvenated KSKJ"

KEEP US POSTED ON YOUR KSKJ ACTIVITIES!

MAKE "OUR PAGE" YOUR LODGE'S PAGE!

FROM THE KSKJ HEADQUARTERS

THE CONVENTION TOUR PLAN WITH ADDITIONAL INFORMATION

For the journey from Chicago to Pueblo and return, we shall have a special train, the KSKJ Special.

Going to the convention, we shall ride on the Chicago Rock Island & Pacific RR, in short, the Rock Island train. On the Chicago-bound return trip we'll have a special Chicago, Burlington & Quincy train, in brief, the Burlington train.

The KSKJ Special is to leave La Salle station (La Salle and Van Buren Streets), Chicago, Ill., on Friday, August 16th, at 11 o'clock A. M. according to Central Standard Time.

The timetable for other points of departure is given below: Trains will leave

- Joliet, Ill.: 11:53 A. M.
- La Salle, Ill.: 12:54 P. M.
- Rock Island, Ill.: 2:33 P. M.
- Davenport, Iowa: 2:52 P. M.
- Des Moines, Iowa: 6:12 P. M.
- Omaha, Nebraska: 9:57 P. M.

The train will arrive at Denver, Colo., on Saturday, Aug. 17th, at 9 o'clock A. M., Mountain Time.

In Denver, Colo., there will be a sight-seeing excursion through the city and vicinity.

From Denver to Pueblo, Colo., we'll go via the Colorado and Southern Railway. The KSKJ Special will leave Denver for Pueblo on Aug. 17th at 2:30 P. M., and arrive at Pueblo at 5:30 the same afternoon.

On the KSKJ Special will travel supreme officers and delegates from Illinois, Michigan, Minnesota, Indiana, Ohio, Pennsylvania, New York, Connecticut, Wisconsin, West Virginia, Kansas, St. Louis, Mo., and South Omaha, Neb.

The Pennsylvania delegation (Pittsburgh area) will have special pullman cars from Pittsburgh direct to Pueblo, Colorado. The delegates will travel via the Pennsylvania Railroad from Pittsburgh to Chicago, arriving at the Union Depot. The special pullman cars will then be transferred to the Rock Island or La Salle Street Station so it will not be necessary to change trains in Chicago.

Delegates from Ohio (Cleveland and vicinity) will likewise have special Pullman coaches. They will travel via the New York Central RR and will arrive at the La Salle Street Station in Chicago, where their Pullman cars will be switched to the KSKJ Special. In other words, delegates from Ohio will have their own Pullman cars continuously from Cleveland to Pueblo and will not need to change the train in Chicago.

The Minnesota delegation will also have special pullman cars and instead of traveling via Chicago, they will travel by way of Duluth, Minneapolis-St. Paul and Omaha where they will meet the "KSKJ SPECIAL." By taking this route the distance will be shorter and at the same time the railroad fare will also be less than if the delegates traveled by way of Chicago.

Representatives of railroad companies will make contacts with the delegates, either in person or by correspondence, in order that each delegate will know when to leave for the convention.

Delegates from the state of Kansas, St. Louis, Mo., and South Omaha, Nebraska, will join us at the Omaha, Nebr., station.

Delegates from New York, Connecticut, West Virginia and Bridgeport, Ohio, should join the delegation from Pennsylvania. Delegates from eastern Pennsylvania (Forest City, Pa.), may take the Nickel Plate train which arrives likewise at the La Salle Street station in Chicago, Ill. The Forest City, Pa., delegates will, therefore, arrive directly at the station where the KSKJ Special will be waiting.

More details, if and when necessary, will be given by correspondence to lodge secretaries or directly to delegates.

The important point is this: each delegate may start with preparations for this tour now, in order that he or she will be able to leave at the right time.

With fraternal greetings until we happily meet again,
JOSEPH ZALAR, Supreme Secretary.
Joliet, Ill., July 4, 1946.

Train Schedule and Information for Delegates of Cleveland and Vicinity

Cleveland, O. — For the convenience and comfort of our delegation, I have arranged with the Rock Island Railroad and the New York Central to operate thru sleeping cars from Cleveland to Pueblo and Pueblo to Cleveland, no change of cars anywhere enroute. The schedule follows:

Outgoing:

Thursday, Aug. 15: Sleeping cars will be placed in the Cleveland Union Terminal at 9:30 P. M.

Friday, Aug. 16: Lv. Cleveland at 12:30 A. M. NYC, ar. Chicago 6:50 A. M. — Same depot. Cars switched to Special Train. Leave belongings in cars. — Lv. Chicago 11:00 A. M. CRI&P; Lv. Joliet 11:53 A. M.

Saturday, Aug. 17: Ar. Den-

ver 9:00 A. M. Stopover here. Leave belongings in cars. Lv. Denver 2:30 P. M. C&S, Ar. Pueblo 5:30 P. M.

Returning

Friday, Aug. 23: Lv. Pueblo 8:00 P. M. C&S, Ar. Denver 10:30 P. M. Lv. Denver 11:00 P. M. CB&Q.

Saturday, Aug. 24: Ar. Chicago 9:00 P. M. Cars switched to NYC Depot. Lv. Chicago 11:40 P. M. NYC.

Sunday, Aug. 25: Ar. Cleveland 7:50 P. M.

For friends accompanying the party, the round trip railroad fare, Cleveland to Pueblo, will be \$84.12; lower berth for the round trip \$27.48 and upper \$20.82. Two persons may occupy lower berth, no additional cost.

COLLINWOOD JOES PAGE YOU TO THEIR PICNIC THIS SUNDAY

Cleveland, O. — On Sunday, July 28th, St. Joseph's Society No. 169 KSKJ will hold its annual picnic at Brae Burn Gardens, 25000 Euclid Ave. The picnic will proceed whether it rains or shines. There is a dance pavilion on the grounds which will serve as a shelter in case the rains do come. On the grounds there is room for 100 autos to park; the rest will have to park on Euclid Ave. The supply of refreshments is quite large, but come early and get your share. At the kitchen delicious hot roast beef sandwiches will be served, also ham and wieners.

The picnic grounds are very spacious and beautiful, consisting of 183 acres. This will give the children plenty of room to roam around in.

There is a baseball diamond available for those who are interested, but you will have to furnish your own equipment.

Dancing will start at 2:00 P. M. Music will be furnished by an orchestra composed of members of our band.

For those who have no means of transportation there will be a bus running to the grounds.

The bus will leave at 1:00 P. M., 2:00 P. M., 3:00 P. M. and 4:00 P. M. Return trips will start at 5:00 P. M. and continue hourly, the last bus leaving at 8:30 P. M.

The starting point will be St. Mary's Church. The following stops will also be made: E. 152 St. and Sylvia, Waterloo and E. 156 St., Waterloo and E. 169 St., Waterloo and E. 175 St. and Nottingham Rd. Upon returning, stops will be made at St. Clair and E. 172 St., St. Clair and London Rd., and St. Mary's. The price of this service will be 15 cents each way.

Frank Znidar, President No. 169.

Slight Detour!

Leona Bowen, 10, and Joan Marley, 9, take time out on their way to the butcher to admire the ducks at the Bronx Zoo. Their mothers see that all used fat is salvaged, not only because it helps make soap and other scarce household items, but because salvaged fat relieves pressure on cooking fats and oils, and allows more to be distributed through fat-starved Europe.

Secure rail and pullman tickets from C. O. Wagoner, District Passenger Agent, Rock Island Railroad, 1016 Hippodrome Bldg., Cleveland, or undersigned. Those desiring \$5000 accident policy for ten days may purchase at cost of \$2.00 from Mr. Wagoner. John Pezdirtz, 667 East 152nd St., Cleveland, Ohio.

NOTICE TO BOWLERS
Cleveland (Newburgh) O. — St. Ann bowlers will bowl at Garfield Recreation on Sunday afternoon at 3:00 P. M. Watch for the date for the bowlers' meeting which will be held next month. Rose Shuster.

NEW YORK ANNS TO HONOR THEIR PATRON SAINT

105; St. Ann
New York, N. Y. — The Feast of St. Ann, our patronal saint, will be observed on Sunday, July 28th at the 10 o'clock Mass in St. Cyril's Church, New York.

Members, please make an effort to be present at this Mass which will be offered for the living and dead members. By being present we will prove our respect to St. Anne, who is glorious among the Saints, not only as the mother of Mary, but she gave Mary to God.

After Mass dues will be collected in the Church Hall. As a last reminder, please don't forget the date: Sunday, July 23. Let's make a good attendance at the 10 o'clock Mass.

Emmy Toncich.

You may know for a certainty that if your work is becoming uninteresting, so are you; for work is an inanimate thing and can be made lively and interesting only by injecting yourself into it. Your job is only as big as you are.

—George C. Hubbs.

America is another name for opportunity. Our whole history appears like a last effort of divine Providence in behalf of the human race. —Emerson.

If a man has no regard for the time of other men, why should he have their money? What is the difference between taking a mans hour and taking his five dollars.

—Horace Greeley.

A Description of Pueblo, the Site of the Forthcoming Convention of the KSKJ

Where cross the crowded highways of East and West, North and South, with a charm independent of custom, costume, or speech, with a glamorous romantic background and a greater history to make, there lies Pueblo, in the heart of the great amphitheater of the Arkansas Valley.

Plains are the prelude to Pueblo, the wide, far-flung prairie, fertile and productive wherever touched by the magic of water, rolling on westward to the giant foothills of the Rockies.

Time has afforded tradition and sentiment, a lure of story never to be fully told. Here trod Coronado, leading Spaniards enticed by greed for gold; hither came Lewis and Clark, the nation-builders to "search out our new country"; then Fremont, Pike, Kit Carson, and after them long caravans of daring men and women, who sought new homes, new freedom, wealth, health and happiness.

Here, where merged the waters of the Arkansas and Long fellow's Fontaine qui Bouille, grew a trading post, a frail, imperiled link between Lower Missouri and the Great Salt Lake. A fort proffered a haven and safety to imperiled travelers of the great Santa Fe Trail.

Here foregathered new trades-

ST. FRANCIS de SALLES SOCIETY TO CELEBRATE 50th ANNIVERSARY

Joliet, Ill. — St. Francis De Salles Society, No. 29 KSKJ, has received numerous responses from our fraternal societies of Joliet and neighboring cities which assures us of their presence at our great celebration—50th anniversary or golden jubilee, which our society will celebrate on Sunday, August 11th at St. Joseph's Park.

The committee has been advised that the supreme officers of the KSKJ will honor us by their presence, as on the following day they shall meet on their semi-annual meeting at the Supreme office.

All indications show that this celebration will be one of the largest manifestations ever presented by our society in its entire history of 50 years. Therefore it is right and proper that we celebrate this rare occasion in a fitting manner. For the past fifty years our society has performed samaritan work and as such it has in its background an envious record, which we cannot overlook, but as loyal members, let's get ready that we, without exception join in this celebration, to bring a complete success, and that we perpetuate our work of fraternalism according to our motto "All for faith, home and Nation."

Dear members, August 11th will be for our society as well as for the community a day in which thousands of us should gather as brothers and sisters to show that we are loyal to our fraternity as well as our nationality. Let us manifest in this rare occasion in honor of our predecessors who may join us on this occasion, and give us and our friends more energy which should bring even richer fruits for our common good.

For the Committee,
Michael Setina, sec'y.

FROM THE SUPREME OFFICE OF KSKJ

SEMI-ANNUAL MEETING OF THE SUPREME COMMITTEE

Notice is hereby given that the semi-annual meeting of the Supreme Committee will commence Monday morning, Aug. 12, 1946, at nine o'clock (Daylight Saving Time) and will be held at the KSKJ Home Office, 351-53 North Chicago Street, Joliet, Illinois.

The meetings will be held in the following order:
August 12th—Auditing of books and records.
August 13th—Finance Committee meeting.
August 14th—First meeting of the entire Supreme Board.

The time will be short and since we entrain for the Convention on August 16th, all supreme officers are requested to attend all meetings promptly at nine o'clock as scheduled.

All matters which are to be presented to the Supreme Committee for consideration should be mailed to reach the Home Office not later than August 9th.

JOSEPH ZALAR, Supreme Sec'y.

OHIO KSKJ BOOSTERS' PICNIC TURNS OUT TO BE A GRAND AND GLORIOUS SUCCESS

Cleveland, O. — The Ohio KSKJ Booster's Basket Picnic was one grand day of fun and enjoyment. Our supreme officer, Mr. John Pezdirtz, from Collinwood, and Mrs. Antonia Debelak from Newburgh were present from our local lodges. Out-of-town Boosters were: Youngstown, Girard, Barberton and a few from Lorain. (We're still waiting for that Lorain bus to come in!) Activities for the day were dancing, swimming, baseball and games for young and old.

There was a penny scramble for children under six years of age. For the girls from 7 to 10 the 50 yard dash was won by a little girl from Girard. Anthony Sternisa Jr. took the prize for the boys' 50 yard dash. Girls 11 to 15 50 yard dash was won by Dorothy Charvat. For boys of the same age there was a cracker eating contest, then they had to whistle. It was won by Ronald Cisar. Young Ladies' ball throwing was won by Minnie Roseman, Youngstown. Young men's wheelbarrow race was won by Richard Golias and Bob Golias. Ladies' balloons breaking contest was won by Ann

Peskar. Mens' egg throwing was won by John Turk and Frank Globokar, ladies' egg throwing by Helen Vargo and Rose Shuster.

Men carrying their wives on their backs 50 yards was a sight to see. Some ran a few feet and fell on their faces, and some made a sommersault. And who do you think won? The man with the lightest wife, Mr. John Turk. We wonder what happened to Lou Shuster and his wife. The race was over and Lou and his wife were still on the starting mark.

The ball game was played by Girard boys and Newburgh. Score was Newburgh 10, Girard 6. Since the Lorain bus didn't come in, we didn't have the ball game for the ladies.

The grand music was played by Joe Umeck and his orchestra from Girard.

Treat for the kiddies were peanuts, gum and suckers.

Those that made the KSKJ Ohio Booster Basket Picnic possible were: Joe Zorc from the Athletic Board, Mr. John Pezdirtz and Mr. Frank Krall. We want to thank you heartily for we sure had one grand time. Ohio Booster.

Medicine Then and Now

For a time it looked as though surgery were going greatly to out-distance medicine, but the development of the sulphas and penicillin has put internal medicine far to the front. During all the long years, in which medicines thus struggled with false theories, and meekly followed Hippocrates and Galen, sanitation, as we know it today, and the prevention of disease, were hardly known, or even thought of. In those days the city streets were cess pools; the streets were piled high with filth; and when epidemics like small pox, cholera, yellow fever, and the plague entered a city they slew their thousands because no one knew how they were communicated, and what means to take to prevent them.

Now, the sanitary departments in our cities and the general sanitary regulations, together with the work of many doctors and nurses, have cut down these diseases to a vanishing point. But when we go to the mission countries, we find ourselves back in the dark ages of medicine. In China and India many millions of natives have not the slightest idea of sanitation, or of the prevention of disease. Nor do

they know what to do for its cure. The average expectation of life in India is only twenty-five years. While we deplore this, and pity these unfortunates, wishing to help them in every way we can, we should not forget that our own ancestors, and not very long ago, were in a deplorable state. But we can bring to the missions the best and most recent means of healing, to the great comfort and advantage of both bodies and souls.

The immense increase of communications between the different parts of the world stimulated by the war, and the in-exchange of remedies and discoveries will do much to forward medical work in the missions. Indeed, in the next fifteen or twenty years we may see an immense change for the better in medical mission work. A great part will be played in this improvement by the missionaries themselves who are always desirous to do the best they can for their people. At the present time they are utilizing all the discoveries they can; they are among the first to adopt new methods of treatment as we well know here at the Catholic Medical

(Continued on Page 8)

(Continued on Page 8)

MY JAPANESE DIARY

by
Sgt. Frederick A. Orehek
Marine Correspondent

JAPAN—AN INTERESTING PUZZLE

Tokyo—Whenever friends write from America the letters always end with, "Hey, Fred, what's the scoop on Japan. Do all the people just eat rice? What about the geishas? (The feminine writers usually ask that one.) It must be very adventurous. Tell us all about it." The questions are asked as if they could be answered in a word or sentence—at most a paragraph. Yet the Orient holds enough secrets to fill untold volumes.

Fortunately however, your reporter has maintained two diaries in Japan. One is kept open as information for the public. And the other is kept under lock and key for his own amazement in the future.

At best Japan is no "Shangri-la." But neither is it boring. It's much like a jig-saw puzzle which forever holds your interest even though you can never quite fit it together. Just when you arrive at a conclusion and believe that you have the country and its people "all doped out" an incident occurs that shatters the illusion. After about three tries you give up in despair and take the fatalistic attitude of a Ja-Japanese when he exclaims, "shigataga ni—it can't be helped," or "ne morem pomagat."

A friend of mine who spent some 30 years in pre-war Nippon illustrated this problem with an appropriate anecdote. Back in the Cooks Tour days of 1939 someone asked him what he thought of Japan. "I don't know for sure," he said. "But see that American tourist across the street, he's been here two weeks and will tell you all about it."

Comprehending Japan is difficult. Perhaps the people want it to be so. Their actions veil their motives. Japanese will smile when you expect them to cry. Hide the ugly under beauty. Conceal cruelty with kindness. It's a land with constant contradictions.

Someone with first hand knowledge of Japan told me that a book must be written during the first six months of stay here or it will fade into confusion. He was right. I've been here nine months.

The greatest single impression I've formed here is the strange contrasts that appear everywhere. Riding a modern electric train through the country you pass a panorama that looks like a miniature painting in the medieval ages. Farmers till the soil—every inch of it—with crude wooden implements. Women often take the place of oxen—pulling plows around rice paddies hewn into mountainsides like giant steps to a cathedral. Straw-roofed huts are always clustered into hamlets—reminding one of the small villages in Slovenia. Little Buddhist shrines dot cross-roads and parks where the toilers stop to pray to and from the rice fields. As they bend over their hoes you wonder how or why these simple people got involved in the war. You also thank God that our armies didn't have to spill blood over the picturesque mountains and valleys.

When the train speeds into big, over-crowded cities you can understand the reasons for war more easily. Gigantic steel factories gutted by Allied bombers stand like ghosts over flimsy worker settlements. In the quest for Asiatic control Japan's militarists took the people from the paddies and exploited them in weapon producing plants.

In the extreme effort to become a war power, Japan utilized only that part of Western civilization. She advanced rapidly in that aim. Only a thin veneer of modern advancement was spread over the country. That superficial layer—fortunately—cracked asunder last August.

That's enough on generalities. In answer to many requests from Cleveland friends for information on Japan, yours truly will expose definite phases of the country in the next few columns.

Steel can be tempered and hardened, and so can men. In this world of struggle, which was not designed for softies, a man must be harder than what hits him. Yes, he must be diamond-hard. Then he'll not be "fed up" with his little personal troubles.

—Herbert N. Casson.

There is nothing noble in being superior to some other person. The true nobility is in being superior to your previous self!

"Why do you always wear those loud socks?"

"Well, they keep my feet from going to sleep."

Important Notice to All Convention Delegates

In view of the present housing shortage and the large number of convention delegates and guests that will have to be accommodated during their stay in Pueblo, it is urgent business for each delegate to write immediately—except for those who have already done it—to the Chairman of the Convention Housing Committee. Here is his address:

John F. Starr,
1240 E. Evans Ave.
Pueblo, Colo.

In order to avoid misunderstandings or duplication of work, each delegate should write directly to Mr. Starr, not, perhaps, to our Supreme president, Mr. John Germ, who could do nothing else but hand all such requests over to Mr. Starr.

The Housing Committee know one thing: when the delegates come to Pueblo, there must be a lodging place waiting for each one of them, suited to each one's specific wish as nearly as can be. This enormous task cannot be accomplished unless every delegate makes a personal contact with the Housing Chairman and does it immediately, not the last moment. All rooms must be found and reserved far in advance. Mr. Starr and his helpers will do their best for all, if we co-operate with them. Mr., Mrs. and Miss Delegate, write to him NOW! It is for your own good.

They said . . .

Senator Tom Connally, Chairman of the Senate Foreign Relations Committee, on the eve of his departure for the meeting of Foreign Minister in Paris:

"Our interests lie in the general subject of peace and in the hope that we can preserve peace in Europe and prevent involvement in war or having the peoples of Europe involved. We oppose leaving quarrels over territory and other matters like fostering sores to be irritated until they become causes of war. We do not want another Danzig, or a Polish Corridor, in the Mediterranean or elsewhere. The United States is unselfishly exerting itself to compose the differences among the nations involved."

Herbert H. Lehman, former director of NRRA; in an address urging that consumer rationing be reimposed at once on meat, oils, fats, and dairy products:

"The Government has announced periodically that this country could not meet its foreign food requirements by voluntary, not by rationing, measures. But in reality it has been forced to put into effect very definite control measures—on the producer, manufacturing and certain distributive levels. Are we still going to permit an inequitable distribution of food—even of bread—at home for the next twelve months are at the same time gambling with the lives of millions of men, women and children in Europe and the Far East?"

Pres. Truman in a message to the Nat'l Ass'n for the Advancement of Colored People:

"The close of the war has left us with a great challenge. We must house the veteran, and I mean every veteran. We must get the veteran work at fair wages, without discrimination by employers or unions because of race, color, religion or ancestry. Inflation will not choose its victims by the color of their skin; we must protect every veteran from the chaos of runaway prices. The ballot is both a right and a privilege. The right to use it must be protected, and its use by every one must be encouraged. Lastly, every veteran and every citizen, whatever his race, his religion or his national origin, must be protected from all form of organized terrorism."

Acting Sec'y of State Dean Acheson, in his statement on China:

"The various moves taken by this government to aid China are but steps in the complete implementation of a long-agreed-upon program for helping the Chinese ration as a whole to rid itself of the effects of a long and devastating war against Japan. They cannot rightfully be interpreted as current support of any factional military group in China. They will not fully materialize for many months. Their purpose is to . . . encourage the Chinese to find a solution of their internal problems by the democratic process of peaceful agreement rather than by resort to military forces."

Chester Bowles in his letter of resignation as Director of the Office of Economic Stabilization:

"I have participated in the fight to keep down the cost of living for four and one-half years. It has been my responsibility to administer the stabilization program in the interests of all the people—busi-

nessmen, farmers, factory workers, white-collar workers, and consumers generally. The great majority of our people, who understand only too clearly the gigantic issues which are involved, have given me their whole-hearted support. But in carrying out my responsibilities, it has been necessary for me to say "no" one hundred times for every occasion on which it was possible to say "yes." I have been forced to step on many important toes. Inevitably my efforts on behalf of all the people have antagonized those minority groups which seek concessions."

Former Pres. Hoover, in a broadcast report on the world food crisis:

"After the first World War we gave a good extra meal a day of restorative food to 10,000,000 undernourished children. I deplore that this special aid for children has had no counterpart through a widespread organization set-up after this war. And I repeat that civilization marches forward upon the feet of healthy children. We cannot have recovery of civilization in nations with a legacy of stunted bodies or distorted and embittered minds. I would like to suggest that the redemption of these children be organized at once by the newly created International Emergency Food Council and that all nations be called upon to contribute to its cost."

Mr. H. Johnson, U. S. Delegate to the U. N. Security Council

"The rule of unanimity among the five permanent members of the Security Council was accepted by the United Nations at San Francisco with the clear understanding that it would be used only sparingly. It should certainly not be used lightly or irresponsibly to prevent peaceful settlements of disputes that have been agreed to by the majority."

A DESCRIPTION OF PUEBLO

(Continued from page 7) mobiles upon broad concrete highways.

But over all the rush of modern life and commerce there broods still the courage and the benediction of those famed great ones who through many perils marked the pathway to our gates—who pioneered the West.

FORESTED MOUNTAINS ABOVE THE HEAT OF SUMMER—SAN ISABEL NATIONAL FOREST

The San Isabel National Forest—forty-five minutes from Pueblo—is adjudged on of the most versatile of the great mountain playgrounds. The forest comprises 613,652 acres, consisting of three divisions, the Sangre de Cristo (100 miles in length and the longest single line mountain range in the world), and Greenhorn Ranges and the Spanish Peaks. Sangre de Cristo is Spanish for the phrase "Blood of Christ"—so named by the Spaniards because the setting sun sprays its blazing red glow upon the snow-capped crest of the range.

In the dizzy heights of the Sangre de Cristo Range there are innumerable lakes with deep bluish, shimmering water, laden with mountain trout. In striking contrast, at the base of the lower sloping hills, lie the evershifting cloud-like sand dunes, forming a desert close to 100 square miles in expanse, the dunes ranging in height from 200 to 1,000 feet, and rivaling the historic desert lands elsewhere in the world. There

are many mountain peaks over 13,000 feet in elevation, and some that tower into the clouds over 14,000 feet. One of Colorado's highest mountains is within the confines of the San Isabel Forest—Mount Blanca, which towers 14,363 feet into the heavens. There are also three other peaks in this mountain land exceeding the 14,000 foot mark, among them being Crestone Needles, which never have been scaled by man, Old Baldy and Kit Carson. The Blanca, Crestone and Old Baldy Peaks are higher than the famed Pike's Peak.

Then, as though answering a challenge as to its versatility, the San Isabel offers seemingly bottomless old craters, holding lakes which have been sounded to a depth of over 2,000 feet, with no evidence of the bottom.

If for no other reason this Forest should appeal to the tourist visitor because of the romantic place it holds, not only in the history of Colorado, but in that of the West and Southwest.

THE TROUT'S CHALLENGE

Fifty acres of water with an average depth of 40 feet is the result to be attained from the new dam 90 feet high and 620 feet long started in the latter part of 1935 by the U. S. Forest Service creating the fisherman's paradise within this new recreational area in the great San Isabel National Forest, on State Highway No. 165, located between the beautiful summer resorts of Beulah and Rye at an altitude of 8,400 feet. This recreation development project includes a fine hotel, cottages, boating, summer and winter sports.

(To be continued.)

In Loving Memory

of "Dad"

JOSEPH LOKAR

who passed away July 26, 1941

There was a time when everyone was gay and life was full . . . But as the time went on, our gayness turned to sadness . . . For we had lost you, "Dad," Five years ago today.

Sadly missed by
Justine and Frances,
Mrs. Mary Turk,
Joseph and Frank,
Pittsburgh, Pa.

Ohio Bell Winning Battle for Better Phone Service

A year passed since World War II ended, but the battle is still on so far as The Ohio Bell Telephone Company is concerned—in fact, its tempo is increasing.

The Ohio Bell is winning the battle, the aim of which is to see that everybody who wants telephone service can get it, but there is still considerable fighting ahead before final victory is attained.

"New telephones are being installed as fast as is humanly possible—faster, in fact, than we once thought was possible," said F. P. Merrick, Ohio Bell division commercial manager. "But as we install them, more applications for service keep pouring in. In spite of this flood of applications we have managed to make a substantial reduction in the list of those who have been waiting for telephones."

At the first of this year the Ohio Bell had 374,958 telephones in Cleveland. On the first of this month there were approximately 400,000, a net gain of about 25,000 in the first six months of the year. Net gain is the difference between the number of telephones put in and the number taken out, so the figure of installations was actually higher than the net gain.

On January 1st there were 29,599 persons on the waiting list for telephones. On the first of this month the figure was 14,372, showing that in the year's first six months 15,187 persons were removed from the top of the waiting list and furnished telephones.

"We cut down the total figure of those on the waiting list by 15,187 in spite of the fact that during the same six-months period new applications for service were being received at the rate of about 4,600 a month and are still pouring in," said Mr. Merrick.

"Where this steady new demand is coming from is hard to figure out. Of course, we knew that when the war ended we could expect a large number of applications from persons who during the war refrained from asking for service because they figured it was no use—that they would be unable to get it.

But there was nothing to indicate that this delayed demand would be so great."

Since the depression, which put a great dent in the city's telephone development, the number of telephones has increased more than 94 per cent, according to Mr. Merrick, who said that while Cleveland's growth in the number of telephones has been unusual, it did not develop during the years.

The present uptrend started from a depression low of 19,367 telephones in July 1933, with the number of instruments increasing to 374,958 on Jan. 1 of this year and 400,000 on the first of this month. This represents a 13-year gain of more than 207,700 telephones.

It was pointed out that this is heavy growth which has presented the telephone company with its present problem under material shortage conditions of trying to build enough plant to furnish everyone with telephone service.

"We will continue to do our utmost in providing a telephone to every one on our waiting list as promptly as possible and in maintaining as high a quality of service as we can," said Mr. Merrick.

"Democracy means not 'I am as good as you are,' but 'You are as good as I am.'"

—Rev. Theodore Parker.

MEDICINE THEN AND NOW

Continued From Page 4

Mission Board, where we receive so many requests for the latest remedies. They will doubt instruct their people and help them to practice better hygiene, and preventive medicine. In doing so they will of course be carrying out our motto; the body for the sake of the soul and the body and soul for God. While they that help the bodies of their people they will be paving the way for the teachings of the Christian Doctrine, and thus healing their souls—a far greater and more lasting service than the medical care of the body.

—Cath. Med. Mission Board

Let's Explore Ohio

GREENVILLE OPIQUA
SPRINGFIELD COLUMBUS

Christy Painting

"The Altar of Peace"

COURTESY—THE STANDARD OIL CO. (OHIO) NO. 1

One hundred fifty-one years ago General "Mad" Anthony Wayne and officers of the newly organized United States met with more than 1100 chiefs, sachems and warriors of Ohio Indian tribes to write a treaty opening much of Ohio to white settlement.

The treaty meeting, held on June 15, 1795, followed by approximately a year Wayne's disastrous defeat of the combined Indian tribes at the battle of Fallen Timbers.

Last year the 150th anniversary of this important event was celebrated at Greenville.

On June 16th of this year the Altar of Peace will again be lighted, with ceremonies and celebration. The altar is symbolic of the peace fire which was lighted at the original meeting, 151 years ago. On August 3—the anniversary

of the ending of the peace conference—the light will again be extinguished.

In the center of the state, in the rotunda of Ohio's capital, is another pioneer to this all-important memorial peace conference. Hanging inside the entrance to the state capitol is a huge painting in vivid color depicting the treaty signing by Wayne and the conquered Indians. The painting is by the famed artist, Howard Chandler Christy.

This is only one of the many interesting things to be found in this century-old Doric building. Across its main entrance are eight great 36-foot columns. Inside, the rotunda is paved with nearly 5,000 blocks of marble.

Opposite the Wayne painting is the equally famous canvas by William H. Powell, based on Perry's victory and unveiled in 1865.

In cabinets around the great rotunda are the Ohio battle flags

from four wars. Among the 531 emblems are flags of the Mexican, Civil, Spanish-American and First World Wars.

More than 120 feet above the rotunda is a great stained-glass dome in whose center, in illuminated art glass, is the seal of Ohio.

Columbus is filled with worthwhile things to see and do—the Ohio State Museum, famed for its collection of Mound Builder relics; Ohio State University with its great campus and many buildings; the State Penitentiary; a zoo rapidly being developed into one of the best in the state; Fort Hayes; the handsome State Office building and the nearby civic center and many others equally interesting.

The road from Columbus to Greenville traverses one of Ohio's richest farming areas. Here is the eastern limit of the great plains of the continent which stretch far to the west to the Rockies.